

JILID V

HARI RABU

BIL. 3

18 JUN 1986

LAPORAN PERSIDANGAN

OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KEENAM

SIXTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG KELIMA
FIFTH SESSION

MESYUARAT YANG PERTAMA
FIRST MEETING

ISSN 0304-1697

LAPORAN PERSIDANGAN

OFFICIAL REPORT

**DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KEENAM**

SIXTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

**PENGGAL YANG KELIMA
FIFTH SESSION**

**MESYUARAT YANG PERTAMA
FIRST MEETING**

KANDUNGAN

USUL UNTUK MENGHAPKAN TERIMA KASIH KEPADA TYT YANG DIPERTUA NEGERI (SAMB.)	2
USUL UNTUK MELANTIK JAWATANKUASA DEWAN	33
USUL UNTUK MELANTIK JAWATANKUASA HAK DAN KEBEBASAN	34
USUL UNTUK MELANTIK JAWATANKUASA PERATURAN- PERATURAN MESYUARAT	34
USUL UNTUK MELANTIK JAWATANKUASA KIRA-KIRA AWAM	35
PENANGGUHAN	35

MUKASURAT

*** LAPORAN PERSIDANGAN YANG PERTAMA BAGI PENGAL
YANG KELIMA, DEWAN UNDANGAN NEGERI YANG KEENAM**

RABU 18 JUN 1986

HADIR:

- Yang Berhormat Pemangku Tuan Speaker (Datuk Haji Hassan bin Haji Md. Noh @ Mat Noor, D.M.P.N., P.J.K.)
- Yang Amat Berhormat Ketua Menteri (Dr. Lim Chong Eu)
- Yang Berhormat Pegawai Undang-undang Negeri (Encik Mohd. Saari bin Yusuff)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas, D.M.P.N., D.J.N.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Tanjung Bungah (Datuk Khor Ngak Seng @ Khor Gark Kim, D.M.P.N.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Dalam (Datuk T. Subbiah, D.M.P.N., D.J.N., K.M.N., P.J.K.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Mohd. Shariff bin Hj. Omar)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Ong Hean Tee)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Lee Jong Ki, K.M.N.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Mohd. Zain bin Hj. Omar, P.J.K., P.J.M.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Machang Bubuk (Encik Lim Heng Tee, J.P.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Aceh (Datuk Haji Ahmad bin Saleh, D.S.P.N., P.K.T., A.M.N.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Jermal (Dr. Sak Cheng Lum)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Tasek Gelugor (Tuan Haji Samsudd in @ Md. Noor bin Ahmad, A.M.N., P.K.T., P.J.K.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik Teoh Chung Hor @ Teoh Kooi Sneah, A.M.N., J.P.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Liang Thau Sang, P.J.M., J.P.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Ajam (Encik Md. Yusof bin Salleh, A.M.N., P.K.T., P.P.N., P.J.M.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Nibong (Dr. Tan Chong Teik, P.J.K.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Teluk Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad, P.P.N., P.J.K., P.J.M., J.P.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Wong Hoong Keat)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Jusoh @ Yusoff Hilmi b. Hj. Shafie, A.M.N., P.K.T., P.J.K., P.J.M.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Kubang Semang (Tuan Hj. Md. Isa bin Hj. Ramli, P.J.K.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Tambun (Dr. Khoo Soo Kheng)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat)

TIDAK HADIR:

- Yang Berhormat Tuan Speaker (Tan Sri Datuk Teh Ewe Lim, P.S.M., D.M.P.N., J.M.N.)—sakit
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Song Ban Kheng, P.J.K.)—cuti
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh) — digantung di bawah Peraturan Mesyuarat 51(1).

TIDAK HADIR:

Setiausaha Dewan Undangan Negeri (Encik Wong Hin Fatt, P.J.K., P.J.K.)

Dewan bersidang semula pada jam 9.35 pagi.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan bersidang semula dengan membahaskan ucapan Tuan Yang Terutama Yang diPertua Negeri. Saya persilakan Ahli-ahli Yang Berhormat yang ingin mengambil bahagian.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik Teoh Kooi Sneah):

Tuan Speaker, saya mohon kebenaran untuk berucap di Dewan yang mulia ini bagi merakamkan ucapan berbanyak terima kasih kepada Tuan Yang Terutama Yang diPertua Negeri Pulau Pinang kerana telah sudi meluangkan masa hadir bersama serta berucap merasmikan Mesyuarat Yang Pertama, Penggal yang Kelima, Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang yang Keenam pada 16 Jun 1986.

Kandungan ucapan Tuan Yang Terutama dianggap begitu baik dan patut sekali mendapat perhatian berat dari semua pihak di negeri ini oleh kerana ianya secara langsung telah menyentuh tentang kejayaan-kejayaan yang telah dicapai melalui pelaksanaan program-program pembangunan oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang di bawah pimpinan Y.A.B. Ketua Menteri, Dr. Lim Chong Eu. Dalam pada itu, apa yang disentuh oleh Tuan Yang Terutama Yang diPertua Negeri mengenai kejayaan-kejayaan yang dicapai setakat ini sudah cukup membuktikan dengan begitu nyata sekali terhadap betapa sesungguhnya Kerajaan Barisan Nasional di bawah pimpinan Y.A.B. Ketua Menteri menunaikan serta melaksanakan segala janjinya kepada rakyat jelata di negeri ini. Ini patutlah diberi kepujian oleh semua pihak.

Tuan Speaker, asas yang paling nyata dan tidak dapat dinafikan ialah mengenai kesungguhan Kerajaan dalam mempertingkatkan kemajuan di negeri ini. Keadaan ini memang difahami oleh semua pihak. Walaupun negara kita Malaysia menghadapi suasana kemelesetan ekonomi yang kesannya semua dirasai oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang, ini tidak melemahkan Kerajaan Negeri dalam melaksanakan usaha-usaha bagi membantu meringankan bebanan hidup rakyat. Ini secara langsung telah meletakkan Negeri Pulau Pinang sebagai sebuah negeri paling maju setakat ini di samping menjadi contoh kepada lain-lain negeri di Malaysia. Segala kejayaan yang diperolehi setakat

ini, menunjukkan kepada kita sekalian, bahawa Kerajaan Negeri senantiasa berusaha dalam menjaga kepentingan rakyat jelatanya. Itulah sebabnya rakyat di negeri ini senantiasa pula memberi sokongan mereka terhadap apa sahaja yang dirancang serta dilaksanakan oleh Kerajaan Negeri.

Tuan Speaker, sebagaimana yang saya tegaskan sebentar tadi, walaupun Negeri Pulau Pinang sama-sama merasai beban kemelesetan ekonomi, tetapi usaha-usaha baik Kerajaan Negeri dalam memperluaskan keperluan perkembangan perkilangan di samping memperhebatkan usaha-usaha dalam membangunkan industri-industri kecil yang berasaskan sumber tempatan telah memperhebatkan usaha-usaha ke arah pemulihan tanah-tanah terbiar. Kerajaan Negeri juga telah menyediakan serta memberi latihan kemahiran dan kepakaran kepada para belia dan beliawanis yang baru meninggalkan bangku sekolah dan melatih semula para pekerja kita dengan kemahiran dan kepakaran yang tinggi. Di samping itu, langkah Kerajaan mengujudkan satu Pasukan Petugas bagi tujuan ini sudah pasti akan melega serta meringankan sedikit beban kesan kemelesetan ekonomi. Selain dari itu ianya secara langsung akan menyediakan peluang pekerjaan kepada rakyat negeri ini.

Segala usaha ke arah pertumbuhan serta perkembangan ekonomi patut dan perlu dipertingkatkan dalam membantu meringankan bebanan Kerajaan untuk terus melaksanakan segala perancangan pembangunan khasnya kemudahan asas atau perkhidmatan infrastruktur asas dengan menyediakan serta membina lebih banyak projek perumahan kos rendah, membina jalan-jalan yang lebih baik, mengadakan bekalan air dan bekalan elektrik dalam memenuhi keperluan sebahagian besar rakyat di negeri ini yang tinggal di kawasan luar bandar.

Di samping usaha-usaha ke arah pembangunan dan perkembangan ekonomi selain dari yang saya sebutkan tadi, kemudahan-kemudahan yang secukupnya di bidang pelancongan patutlah diberi perhatian berat oleh Kerajaan Negeri. Banyak lagi sumber-sumber pendapatan akan diperolehi dari projek-projek pembangunan Kerajaan yang telah dilaksanakan lama dahulu. Dalam masalah ini Kerajaan perlu bertindak tegas dengan mempergiatkan semula jentera pentadbiran atau pengurusan. Saya menegaskan demikian kerana terdapat banyak projek pembangunan Kerajaan seperti gerai-gerai perniagaan, rumah-rumah kos rendah, tanah-tanah Kerajaan untuk projek yang belum

dilaksanakan tetapi ada hasilnya dan lain-lain yang mendatangkan keuntungan kepada Kerajaan telah dibiarkan begitu sahaja. Lebih lama dibiarkan akan hanya merugikan Kerajaan semata-mata, sedangkan projek-projek ini kalaulah dilaksanakan pentadbirannya dengan baik dan licin ianya akan merupakan punca pendapatan Kerajaan dari wang yang telah dibelanjakan.

Y.B. Tuan Speaker, dalam ucapan T.Y.T. Yang diPertua Negeri ketika merasmikan sidang Dewan kali ini ada menyebut tentang cadangan Kerajaan bagi membina lebih banyak jalan untuk memberi kemudahan kepada rakyat jelata. Oleh itu saya ingin mendapat kepastian Y.A.B. Ketua Menteri supaya semua jalan baru yang merupakan jalan tanah merah yang dilaksanakan pembinaannya dalam Rancangan Malaysia Keempat di seluruh Negeri Pulau Pinang akan dapat dilaksanakan pembinaan sepenuhnya dengan mengetarkan jalan-jalan yang dimaksudkan dalam tempoh Rancangan Malaysia Kelima. Demikian juga halnya dengan pembinaan Lebuhraya Utara-Selatan di peringkat Seberang Perai iaitu dari Bumbong Lima di Utara dan Permatang Keling di Selatan. Saya berharap pembinaan Lebuhraya ini dapat disegerakan untuk mengelakkan berlakunya kemalangan-kemalangan yang tidak diingini memandangkan kesesakan lalu lintas di jalan yang ada sekarang yang merupakan jalan utama Utara-Selatan.

Saya berterima kasih kepada Kerajaan Negeri sebab dapat mengadakan sebuah Jawatankuasa Penyelaras Kampung-kampung Baru Peringkat Negeri, Pulau Pinang. Langkah ini merupakan suatu tindakan baik Kerajaan dalam mengatasi masalah-masalah yang dihadapi oleh penduduk-penduduk kampung baru, sama ada mengenai masalah kemudahan-kemudahan asas yang berkaitan dengan penghidupan mereka termasuklah juga mengenai masalah tempat tinggal sekarang.

Sementara itu terdapat beberapa buah kampung baru seperti Kampung Baru Simpang Empat dan Kampung Wellesley di Seberang Perai Selatan serta Kampung Selamat di Seberang Perai Utara yang sehingga kini terdapat beberapa masalah yang dihadapi oleh penduduk-penduduk di situ kurang sekali mendapat perhatian pihak Kerajaan. Contohnya ialah tanah tempat tinggal mereka di Kampung Wellesley dan Kampung Baru Simpang Empat sehingga sekarang masih dipunyai oleh orang perseorangan dan mereka terpaksa membayar sewa tapak. Pihak Kerajaan tidak pernah menolong mereka dalam soal ini.

Demikian juga dengan peruntukan pembangunan kurang diberi perhatian oleh Kerajaan. Adalah diharapkan dalam perancangan untuk kampung-kampung baru Kerajaan Negeri dapat memperuntukkan wang bagi membina sebuah dewan serbaguna di Kampung Wellesley bagi menggantikan Balai Raya yang ada sekarang yang didapati begitu kecil serta sempit. Demikian juga halnya dengan Kampung Selamat di mana sebahagian besar penduduk di situ masih belum dapat menikmati kemudahan bekalan air paip walaupun sudah hampir 29 tahun kita merdeka.

Y.B. Tuan Speaker, walaupun pihak Kerajaan Negeri di bawah pimpinan Y.A.B. Ketua Menteri senantiasa berusaha dan memberi perhatian serta layanan-layanan baik dalam mengatasi dan menyelesaikan masalah-masalah yang dihadapi oleh rakyat di negeri ini, seperti mengurangkan cukai tanah yang dibuat melalui pertimbangan Jawatankuasa Rayuan semakan cukai tanah, mengadakan kemudahan tempat atau ruang niaga dan lain-lain kemudahan untuk rakyat termasuk Jambatan Pulau Pinang, tetapi nampaknya perkara-perkara begini kurang diambil perhatian oleh pihak D.A.P. Ini menggambarkan seolah-olah pihak D.A.P. tidak mahu atau malu menerima hakikat sebenarnya. Sebaliknya pihak D.A.P. lebih berminat untuk sengaja mengadakan atau membesarkan isu-isu kecil, semata-mata dengan hasrat menimbulkan sentimen perkauman sebagai suatu usaha mendapatkan sokongan rakyat kepada perjuangan mereka.

Segala taktik yang tidak ikhlas oleh D.A.P. senantiasa disedari oleh seluruh rakyat di negeri ini yang cintakan keharmonian dan kedamaian hidup. Sebaliknya seluruh rakyat jelata bertindak tegas untuk tidak menyokong segala usaha yang dijalankan oleh D.A.P. Pihak D.A.P. nampaknya sengaja tidak mahu menerima kenyataan yang sebenar di mana perjuangan mereka rata-rata tidak mendapat sokongan daripada rakyat di negeri ini. Sungguhpun begitu pihak D.A.P. nampaknya terus berazam untuk menawan Pulau Pinang dari Kerajaan Barisan Nasional dalam pilihanraya akan datang.

Dalam pilihanraya yang lalu pun D.A.P. memang berazam untuk menawan Pulau Pinang, tetapi gagal kerana tidak mendapat sokongan rakyat. Kini mereka berazam semula dan dalam perancangan D.A.P. Pulau Pinang dijadikan sasaran utama bagi menjayakan impian-impian kosong mereka. Pihak D.A.P. memang sedar mereka kekurangan tokoh-tokoh yang berkelibar di negeri

Di sini, Tuan Speaker, saya ingin mengambil kesempatan untuk mengucapkan tahniah kepada Y.A.B. Ketua Menteri yang begitu dinamik, yang telah memimpin negeri dan rakyat kita dengan jayanya. Ketua Menteri telah membawa segala pembangunan kepada rakyat kita, pembangunan yang kita dapat nikmati pada masa sekarang. Y.A.B. Ketua Menteri telah memperkenalkan dan menjalankan sistem jawatankuasa (*committee system*) dalam pentadbiran harian hal-hal negeri. Sistem ini telah memberi kami sebagai Wakil Rakyat, khususnya *backbenchers* peluang menyumbangkan *ideas* melalui jawatankuasa itu untuk dibawa kepada perhatian Kerajaan. Melalui jawatankuasa ini juga segala hasrat, masalah, perasaan dan keperluan rakyat di Negeri Pulau Pinang dapat dikemukakan kepada pihak-pihak yang berkenaan.

Y.B. Tuan Speaker, kelmarin kita telah mendapat peluang untuk mendengar ucapan dari pihak pembangkang. Satu kenyataan yang saya perhatikan telah disuarakan oleh Yang Berhormat Ahli dari Pengkalan Kota ialah bahawa semua polisi dan semua rancangan pembangunan Kerajaan adalah salah dan gagal. Di sini, Tuan Speaker, saya ingin mengingatkan balik, jikalau segala polisi dan segala rancangan pembangunan yang telah dijalankan oleh Kerajaan Barisan Nasional selama 15 tahun atau lebih kebelakangan ini adalah salah, maka mengapakah rakyat Pulau Pinang terus memilih Kerajaan Barisan Nasional untuk terus mentadbir Pulau Pinang? Dan saya yakin pada pilihanraya yang akan datang Barisan Nasional akan terus berjaya.

Jikalau, Tuan Speaker, pihak pembangkang ada peluang untuk membuat *assessment* atas prestasi Kerajaan, memang saya rasa kami di sini juga boleh membuat *assessment* atau kajian atas prestasi dan peranan yang pihak pembangkang telah mainkan di dalam Dewan yang mulia ini dalam beberapa tahun yang lalu. Kita ada dua orang Ahli yang mewakili pihak pembangkang iaitu D.A.P. Seorang Ahlinya selalu hilang; sikapnya ialah bukannya untuk betul-betul mewakili kawasan atau penduduk-penduduk di kawasannya di dalam Dewan ini tetapi selalu datang hendak mencari fasal atau membuat kacauan sehingga dapat digantung. Yang lagi seorang, Tuan Speaker, seperti yang dinyatakan oleh Y.A.B. Ketua Menteri, berada dalam keadaan disorientasi mulut, otak, mata dan telinga. Kesemuanya ini tidak boleh berfungsi bersama-sama dan selalu menunjukkan keadaan disorientasi.

Bagaimana saya boleh mengatakan beliau juga dalam keadaan disorientasi? Kelmarin Y.B. Ahli dari Pengkalan Kota telah menyuarakan tentang masalah kesesakan trafik dan juga kekurangan tempat-tempat meletak kereta, tetapi apabila beliau hendak *comment* atas pembinaan *car park* atau bangunan meletak kereta sebelas tingkat yang begitu besar, beliau tidak mahu menyokong projek itu. Jadi begitulah, Tuan Speaker, kualiti pihak pembangkang yang ada dalam Negeri Pulau Pinang pada masa sekarang dan oleh sebab itu barangkali D.A.P. hendak mengimport *materials* dari luar negeri untuk membantu anggota-anggota mereka yang ada dalam Pulau Pinang pada masa ini.

Y.B. Tuan Speaker, dalam menyentuh atas kejayaan projek-projek pembangunan yang telah dengan secara langsung membawa faedah kepada penduduk-penduduk khususnya di Butterworth, di sini saya boleh mengambil kesempatan untuk menyebutkan beberapa projek pembangunan telah Kerajaan kita telah capai.

Pertamanya ialah melalui rancangan-rancangan perindustrian negeri kita di Butterworth. Pada hari ini ada dua estet perindustrian iaitu di Mak Mandin dan Prai dan ini telah membawa banyak faedah termasuk peluang-peluang kerja kepada penduduk-penduduk khususnya di Butterworth. Beberapa projek persekutuan telah juga dijalankan di Butterworth.

Jambatan Pulau Pinang juga telah membawa kemudahan dan kesenangan kepada mereka yang berulang alik tiap-tiap hari di antara pulau dan seberang dan masa mereka pun telah dijimatkan oleh sebab pada masa sekarang mereka tidak perlu menunggu atau *queue* di pengkalan feri. Selepas pembukaan Jambatan, masa kita dan masa rakyat kita telah dijimatkan dan boleh digunakan untuk membuat hal-hal lain yang lebih produktif. Jambatan ini juga telah menjadi sebagai satu perhubungan psikologi yang telah mengeratkan perhubungan antara penduduk-penduduk yang tinggal di pulau dan mereka yang tinggal di seberang.

Di kawasan Butterworth juga, selain dari Bandar Baru Seberang Jaya, Kerajaan Negeri telah menyiapkan sejumlah 1,699 unit rumah kos rendah sehingga hari ini walaupun bilangan ini jikalau dibandingkan dengan jumlah permohonan adalah jauh tetapi saya yakin dengan rancangan-rancangan yang akan datang dapat kita ketahui segala keperluan penduduk-penduduk di Butterworth dalam bidang keperluan rumah kos rendah.

Di sini juga, Tuan Speaker, saya ingin mengambil kesempatan untuk merayu kepada Kerajaan Negeri mengenai masalah membina jalan-jalan kampung. Pada masa sekarang kita ada rancangan untuk mengetarkan jalan dan juga jalan-jalan simen di kawasan luar bandar. Saya harap, Tuan Speaker, rancangan ini akan diteruskan ke kampung-kampung yang letaknya di luar bandar juga dan bukan hanya ke kampung-kampung di luar bandar oleh sebab saya rasa Kerajaan mesti juga memerhatikan kesusahan mereka yang tinggal di kampung-kampung dalam bandar. Pada masa sekarang jalan di kampung-kampung ini adalah jalan-jalan tanah dan beribu-ribu ringgit perlu dibiayai untuk menjaga dan membaiki jalan-jalan tanah yang ada di dalam kampung-kampung dalam bandar.

Y.B. Tuan Speaker, walaupun kita telah berjaya mencapai kemajuan yang cemerlang tetapi saya rasa pihak Kerajaan boleh juga meningkatkan lagi perkhidmatan-perkhidmatannya kepada rakyat. Pertama, kita boleh meningkatkan prestasi kita melalui peningkatan kecekapan atau *efficiency* dan juga meninggikan daya pengeluaran kita. Selalunya seruan ini dibuat oleh pihak Kerajaan kepada pihak swasta, tetapi saya rasa seruan ini juga mesti ditujukan kepada pihak awam atau pihak Kerajaan dengan harapan bahawa kakitangan-kakitangan dan pegawai-pegawai Kerajaan juga boleh meningkatkan prestasi kecekapan mereka demi kepentingan memberi perkhidmatan yang lebih cemerlang kepada pihak awam.

Keduanya ialah mengeneipikan atau mengurangkan *'red tape'* dan dengan izin saya hendak gunakan satu perkataan dalam bahasa Inggeris iaitu *'Deregulation'*. *'Deregulation'* ini, Tuan Speaker, sedang diamalkan oleh pihak Kerajaan dan saya rasa dalam pentadbiran negeri juga ada dua tiga situasi dimana Kerajaan boleh *'deregulate'*. Satu ialah dalam permohonan kemudahan-kemudahan asas seperti air, bekalan elektrik dan perkhidmatan telefon. Pada masa sekarang setiap permohonan ini perlu mendapat kebenaran dari pihak tuan tanah. Saya rasa Kerajaan haruslah menghapuskan keperluan atau kebenaran tuan tanah ini oleh sebab pihak Kerajaan telah membelanjakan berjuta-juta ringgit untuk memberi kemudahan asas ini kepada rakyat jelata kita, akan tetapi pada hari ini oleh sebab *regulation* atau syarat-syarat kebenaran tuan tanah mesti dipadati, masih ada banyak penduduk di Pulau Pinang, termasuk mereka yang tinggal di kawasan bandar, tidak mendapat peluang untuk menikmati segala kemudahan yang telah disediakan oleh Kerajaan.

Kita faham, Tuan Speaker, bahawa kuasa untuk memansuhkan atau membatalkan syarat ini sekarang barangkali tertakluk kepada pihak-pihak yang lebih tinggi (*authorities in the higher level*) akan tetapi saya rasa pihak Kerajaan juga bertanggungjawab dan harus meningkatkan isu ini dengan pihak Kerajaan Pusat supaya syarat-syarat ini boleh dimansuhkan selaras dengan proses *deregulation* yang sedang dijalankan.

Y.B. Tuan Speaker, Majlis Perbandaran Seberang Perai juga saya rasa boleh *deregulate* dan saya juga ingin membuatkan satu contoh pada masa sekarang. Pihak Majlis Perbandaran Seberang Perai sedang berusaha untuk menggantikan sistem tong najis dengan sistem tandas curah dan sistem tandas yang lain yang lebih moden secara besar-besaran. Oleh yang demikian pihak Majlis Perbandaran Seberang Perai telah mengeluarkan notis menyatakan bahawa perkhidmatan pengangkutan tong najis akan ditamatkan pada tahun yang akan datang. Tetapi saya rasa, Tuan Speaker, pada masa sekarang ada mereka yang menghadapi banyak kesulitan oleh sebab ada rumah-rumah yang tidak mempunyai air paip pancor. Jikalau tidak ada paip pancor bagaimana mereka ini hendak memasang sistem tandas curah?

Jadi pihak Majlis Perbandaran Seberang Perai, saya rasa, perlulah membuat kajian dengan teliti. Jangan dengan sengajanya memberi amaran kepada penduduk-penduduk bahawa jikalau mereka tidak berubah kepada sistem tandas curah maka pada tahun hadapan Perkhidmatan Pengangkutan Najis akan ditamatkan. Jadi kalau ditamatkan saya pun tidak tahu macam mana mereka yang tidak mempunyai tandas curah lagi akan membuang najis. Kalau bungkus pun saya ingat susah.

Ahli Kawasan Kubang Semang (Tuan Haji Adnan @ Md. Isa bin Haji Ramli):

Buang dalam plastik masukkan dalam tong sampah.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Dr. Sak Cheng Lum):

Y.B. Tuan Speaker, dalam perkara tandas curah ini pihak Majlis Perbandaran Seberang Perai pada masa sekarang sedang menjalankan sistem subsidi yang mana setiap pemohon mesti membuat permohonan mereka melalui seorang ahli Majlis atau Ahli Dewan Undangan Negeri atau JKKK yang lain. Tetapi, Tuan Speaker, saya rasa jikalau tujuan pihak Majlis Perbandaran Seberang Perai

ialah ingin menggalakkan atau memaksa penghuni-penghuni rumah menukarkan tandas tong mereka kepada tandas curah, maka mengapakah kita perlu lagi mensyaratkan setiap permohonan dibuat melalui ahli Majlis atau Ahli Dewan Undangan Negeri seolah-olah ahli-ahli Majlis atau Ahli-ahli Dewan Undangan Negeri hanya merupakan kontraktor tandas? Jikalau pihak Majlis Perbandaran Seberang Perai ada tujuan untuk memaksa setiap rumah menukarkan kepada tandas curah, maka saya rasa kita tidak perlu *regulation* seperti ini. Sesiapa hendak membuat permohonan atau memerlukan tandas curah, pihak Majlis Perbandaran Seberang Perai mestilah membantu dengan secara langsung, tidak perlu melalui Ahli Dewan Undangan Negeri atau ahli Majlis atau lain-lain.

Y.B. Tuan Speaker, situasi lain ialah berkenaan sistem peruntukan rumah kos rendah yang sedang digunakan sekarang oleh Kerajaan Negeri dalam peruntukan rumah-rumah kos rendah, kita sedang menggunakan sistem markah atau *point system*. Tuan Speaker, dengan pembinaan lebih unit rumah kos rendah khususnya di bawah skim pengswastaan, saya rasa sudah tibalah masanya bagi Kerajaan Negeri memberhentikan penggunaan sistem markah yang begitu *complicated*. Kerajaan Negeri hendaklah menukarkan kepada sistem yang lebih senang iaitu melalui masa menunggu atau '*waiting list system*' di mana sesiapa yang telah membuat permohonan dulu boleh mendapat peluang untuk diperuntukkan sebuah rumah dulu. Sistem markah yang sedang dijalankan telah menimbulkan segala salah faham dan tuduhan *nepotism*, *favouritism* dan lain-lain.

Jadi saya rasa, Tuan Speaker, selaras dengan usaha untuk *deregulate* maka barangkali dalam sistem peruntukan rumah kos rendah kita juga boleh *deregulate*. Jangan gunakan sistem markah ini tetapi kita tukar kepada sistem yang lebih senang dan yang lebih *simple*. Dan juga bagi sebahagian pemohon-pemohon yang berada dalam keadaan kecemasan seperti mereka yang terlibat dalam bencana-bencana alam, sebahagian unit-unit rumah kos rendah ini boleh disimpan bagi kes-kes yang perlu diberi pertimbangan dan tidak perlu ditunggu. Jadi dengan sistem *waiting list* atau *first-come-first-serve system* ini maka saya rasa setiap pemohon yang layak walaupun mereka perlu menunggu masa untuk mendapat sebuah rumah tetapi mereka boleh tahu dan boleh sedar bahawa selepas menunggu satu masa yang tetap pemohon itu boleh seratus peratus diperuntukkan sebuah rumah.

Jadi, Tuan Speaker, seperti yang dinyatakan oleh Tuan Yang Terutama dalam ucapannya Kerajaan Negeri dan Negeri Pulau Pinang telah mencapai kejayaan yang cemerlang dan ini adalah atas sebab usaha gigih yang ditunjukkan oleh rakyat kita di Negeri Pulau Pinang. Ini juga atas sebab kerjasama dan sokongan kuat yang telah diberikan oleh rakyat Pulau Pinang kepada Kerajaan Barisan Nasional dan atas sebab kestabilan politik di negeri dan negara kita telah dikekalkan sejak dekad yang lalu. Saya yakin kestabilan politik ini akan terus terjamin dan boleh terus dijamin jikalau rakyat kita memberi keyakinan kepada Kerajaan Barisan Nasional dalam pilihanraya yang akan datang.

Dengan itu, Tuan Speaker, saya sekali lagi menyokong Usul yang telah dibentangkan untuk mengucapkan terima kasih kepada Tuan Yang Terutama.

Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Kubang Semang (Tuan Haji Adnan @ Md. Isa bin Haji Ramli):

Bismillahirrahmanirrahim.

Yang Berhormat Tuan Speaker, saya bangun memohon izin untuk menyokong ucapan Tuan Yang Terutama Yang diPertua Negeri Pulau Pinang di pembukaan rasmi Mesyuarat Pertama Penggal Kelima Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang Yang Keenam pada 16 Jun, 1986.

Tuan Speaker, terlebih dahulu saya mengucapkan syukur ke hadrat Allah s.w.t. kerana dengan limpah rahmatNya dapat kita bersama-sama berada di dalam Dewan yang mulia ini untuk menunaikan tanggungjawab dan amanah yang diberikan kepada kita untuk berusaha meningkatkan taraf hidup rakyat dan mengekalkan perpaduan serta kestabilan masyarakat yang berbilang kaum dan ugama di negeri ini. Melalui Kerajaan pilihan rakyat Kerajaan Barisan Nasional telah mentadbir negeri ini di bawah pimpinan Y.A.B. Ketua Menteri Dr. Lim Chong Eu.

Tuan Speaker, walaupun keadaan kemeleketan ekonomi melanda negeri ini, namun usaha-usaha pembangunan dan kemajuan tetap diteruskan. Kerajaan Barisan Nasional tetap meneruskan usaha-usaha untuk meningkatkan kemajuan rakyat di negeri ini. Saya dapati sebahagian besar rancangan-rancangan pembangunan yang dirancang telah dilaksanakan. Adalah didapati bahawa ada sebahagian kecil lagi rancangan-rancangan yang belum

dilaksanakan dan diharap Kerajaan Negeri akan dapat menyelesaikan atau membereskannya dengan secepat mungkin yang boleh, terutama sekali projek-projek prasarana (*infrastructure*) di kawasan-kawasan luar bandar.

Tuan Speaker, di samping itu saya mengucapkan terima kasih kepada Kerajaan Negeri dan pegawai-pegawai di semua peringkat di negeri ini mahupun di peringkat Persekutuan kerana banyak menolong dan menjalankan projek-projek kemajuan dan pembangunan di kawasan ADUN Kubang Semang yang saya wakili yangmana didapati telah banyak diselesaikan.

Tuan Speaker, di dalam ucapan Tuan Yang Terutama kepada kita telah memberi perhatian untuk mengubahkan dan memperbaiki nasib kehidupan penduduk-penduduk di luar bandar terutama sekali kepada petani-petani dan nelayan-nelayan. Pada saya, Tuan Speaker, untuk menjaya dan meningkatkan taraf hidup mereka ini penduduk-penduduk di luar bandar yang mempunyai minat dan kebolehan hendaklah diberi bimbingan, latihan dan semangat kesedaran ingin berusaha untuk mengubahkan cara hidup mereka bagi menambahkan pendapatan. Pihak yang berkenaan patut memberi kesempatan dan peluang kepada mereka untuk menjalankan perniagaan perusahaan-perusahaan kecil seperti industri kampung untuk memproses dan memasarkan hasil keluaran mereka sendiri. Untuk kejayaan ini, Tuan Speaker, sumber-sumber modal dan bantuan teknikal perlu diberi kepada mereka. Tuan Speaker, inilah pada pendapat saya salah satu cara untuk menambahkan pendapatan mereka dan mengimbangkan pendapatan di antara penduduk-penduduk luar bandar dengan penduduk-penduduk bandar, dan juga untuk meninggikan taraf hidup penduduk-penduduk luar bandar.

Tuan Speaker, di dalam ucapan Tuan Yang Terutama juga menyentuh supaya petani-petani menanam banyak sayur-sayuran. Adalah diharapkan kepada yang berkenaan dapat menyelidik dan mengenalpasti supaya kawasan-kawasan tanah rang dan tanah terbiar boleh ditanam dengan kobis dan tomato di samping asparagus kerana jika tanaman ini diperbesar, mungkin dapat menambah usaha-usaha untuk memulihkan tanah terbiar. Pada masa ini, Tuan Speaker, negara kita telah mengimport berjuta-juta kobis dan tomato dari luar negeri. Kalau usaha kita mendapat kejayaan kita dapat menyekat wang kita mengalir ke luar negeri dan wang itu boleh diperuntukkan untuk pembangunan negeri kita.

Tuan Speaker, mengenai tanaman buah-buahan, adalah diharapkan Kerajaan Negeri juga dapat menumpu kepada tanaman buah-buahan mahupun tanaman buah bermusim ataupun tidak bermusim sepanjang tahun seperti limau, belimbing, ciku, jambu batu, durian, cempedak, manggis, langsung dan lain-lain.

Pemulihan dusun-dusun juga perlu diambil perhatian berat. Jadikanlah Negeri Pulau Pinang ini negeri pengeluar buah-buahan tempatan yang baik dan bermutu di negara ini. Ini juga boleh menambahkan hasil pendapatan rakyat, menarik pelancong-pelancong ke negeri kita dan juga boleh menyekat pengaliran wang kita ke luar negeri.

Dengan adanya buah-buahan yang bermutu di negara kita ini, maka tidak payahlah lagi kita mengimport buah-buahan dari luar negeri. Sekarang ini, Tuan Speaker, kita membanggakan buah-buahan dari luar negeri. Jika sekiranya kita hendak menziarahi keluarga atau kawan-kawan kita yang sakit kita terpaksa mencari opal, sunkist dan sebagainya. Bahkan negeri kita juga boleh mengeluarkan buah-buahan yang bermutu dan buah-buahan yang boleh menjadi penawar kepada orang-orang sakit. Tidak payah lagi kita perlukan buah-buahan yang baik dan bermutu yang datang dari Thailand.

Kalau kita bandingkan buah-buahan tempatan dengan buah-buahan yang diimport dari luar bandar, tidak ada apa bezanya kalau kita lihat durian, misalnya. Durian Balik Pulau sama juga dengan durian Thailand. Ulasnya besar, isinya tebal dan saya berharap kepada pihak berkenaan dapat menyelidik dan dapat berusaha supaya tanaman buah-buahan tempatan ini dapat diperkembangkan di negara kita ini memandangkan negeri kita ini negeri yang kecil dan tidak mempunyai balak, bijeh timah, minyak dan sebagainya, tetapi kita boleh mencari satu jalan yang boleh membawa hasil kepada negeri kita ini yangmana kita boleh membanyakkan pengeluaran buah-buahan dan sayur-sayuran tempatan. Di samping itu kita boleh mengeksport ke luar negeri jika banyak.

Tuan Speaker, masalah agama, saya sungguh berbangga di atas sikap Kerajaan Negeri yang tidak pernah mengabaikan masalah-masalah agama Islam di negeri ini. Umpamanya kita telah meluluskan beberapa peruntukan untuk membina atau memperbaiki masjid, surau, tempat pengajian agama serta membayar saguhati kepada pegawai-pegawai mesjid baru-baru ini, juga meluluskan Rang

Undang-undang Perlindungan Islam di Negeri ini dan memberi kuasa pelaburan Islam baru-baru ini.

Tuan Speaker, yang menjadi harapan saya ialah supaya Kerajaan Negeri dapat memberi perhatian yang lebih kepada sekolah-sekolah agama rakyat dan sekolah-sekolah pondok yang ada banyak di negeri ini yang agak terbiar dan usang, kurang mendapat sambutan dan perhatian. Pada masa dahulu, Tuan Speaker, sekolah-sekolah ini mendapat sambutan yang baik bahkan banyak pemimpin-pemimpin dan pejuang kita adalah keluarga sekolah-sekolah tersebut. Di Seberang Perai terdapat beberapa buah sekolah agama yang masih ujud hingga sekarang ini, tetapi kemajuannya agak kurang. Oleh itu diharap Kerajaan Negeri segerakan pengambilan alih pentadbiran ini.

Pada masa dahulu Seberang Perai adalah pusat dan tempat menimba ilmu agama sehingga penuntut-penuntut datang dari seluruh negara termasuk dari luar negeri seperti Thailand, Singapura, Indonesia, Brunai dan Kemboja. Dalam usaha hendak menurapkan nilai-nilai agama Islam sebagai agama rasmi mereka ini, patut sangat sekolah-sekolah atau pondok-pondok seperti ini dihidupkan semula. Dengan ini dapatlah menampung dan memberi peluang kepada murid-murid yang gagal peperiksaan S.R.P./S.P.M. dan tidak cenderung ke arah akademik boleh beralih ke arah agama. Dengan ini dapat kita meningkatkan perkembangan agama Islam dan meninggikan akhlak yang baik kepada rakyat kita.

Tuan Speaker, berhubung dengan biasiswa Kerajaan Negeri ini saya berharap pemberian biasiswa akan diberi secara quota kerana kita penduduk berbilang kaum dan keturunan agama. Pada pendapat saya cara ini ialah cara yang paling baik.

Y.B. Tuan Speaker, saya di Dewan yang mulia ini suka juga hendak mempertikaikan usaha-usaha dan sumbangan parti pembangkang terhadap rakyat di negeri ini. Apakah sumbangan pembangkang terutama D.A.P. untuk rakyat dan negeri ini dan untuk pembangunan dan kemajuan negeri ini? Apa yang kita dapati pada hari ini D.A.P. hanya menentang pembangunan. Apa yang kita buat, apa yang diusahakan oleh Kerajaan tidak pernah diambil kira, tidak pernah mendapat perhatian, bahkan apa yang dibuat salah, tidak buatpun salah. Ini yang mengelirukan rakyat.

Jadi pembangkang sentiasa menimbulkan perasaan iri hati dan dengki atas kejayaan Kerajaan

Barisan Nasional untuk memberi kemajuan dan pembangunan kepada rakyat dan sentiasa menuduh Kerajaan Barisan Nasional tidak bersikap adil dan memerintah tidak adil, tidak saksama dan berbagai-bagai lagi. Pada saya Kerajaan Barisan Nasional telah memberi perkhidmatan kepada negeri ini, kepada masyarakat negeri ini tanpa mengira keturunan agama dan tidak mengira tempat di bandar dan luar bandar, bahkan termasuk kawasan-kawasan pembangkang sendiri. Tetapi pembangkang tidak tahu menilai usaha-usaha baik Kerajaan Negeri.

Tuan Speaker, segala pembangunan dan kemajuan yang dirancang oleh Kerajaan adalah dengan jelas telah diakui oleh rakyat negeri ini yangmana boleh memberi faedah dan munafaat jangka pendek dan jangka panjang di hari ini dan di masa akan datang. Tuan Speaker, dalam perdebatan atas perbahasan yang ditimbulkan oleh D.A.P. petang semalam telah menuduh Kerajaan tidak berlaku adil kepada rakyat. Ini adalah tidak betul dan sengaja hendak ditimbulkan di Dewan ini untuk kepentingan dan untuk mainan politik mereka. Mereka menuduh Kerajaan tidak menjalankan sesuatu yang memberi munafaat kepada rakyat. Ini adalah suatu tuduhan yang tidak tepat dan tidak betul. Rakyat selalu dan sentiasa mengakui usaha-usaha kita terutama sekali untuk meningkatkan kehidupan rakyat mengekalkan perpaduan kestabilan masyarakat kita.

Pembangkang D.A.P. tidak ada modal, Tuan Speaker. Mereka hanya membawa perkara-perkara lama ke dalam Dewan ini. Tidak banyak yang dibangkitkan, hanya tiga perkara sahaja iaitu KOMTAR, Jambatan dan Free Trade Zone. Itu yang dibangkitkan dari dahulu lagi. Perkara ini telahpun lapok. KOMTAR pun catnya sudah hendak habis, tetapi masih dibangkitkan lagi. Saya takut D.A.P. naik ke KOMTAR terjun turun. Itu yang saya 'seriau'. Kalau naik jambatanpun boleh terjun, sudah *frust*.

Jadi, Tuan Speaker, kita semua telah mendengar apa yang diucapkan oleh pembangkang dan menjadi bukti nyata dan jelas bahawa pembangkang tidak pernah memberi pandangan, pendapat atau cadangan-cadangan yang baik yang boleh membawa faedah kepada rakyat. Bahkan mereka memperkecilkan usaha Kerajaan, melaga-laga dan membantu apikan kepada rakyat untuk membenci Kerajaan dan membawa perkara-perkara yang tidak betul kepada rakyat. Kononnya pembangkang D.A.P. datang ke Dewan ini berlagak sebagai pembela peluang rakyat, tetapi

kebalikannya adalah penipu besar dan tidak pernah memikirkan sesuatu yang baik untuk rakyat.

Jadi, Tuan Speaker, saya berharaplah Kerajaan Barisan Nasional yang ada pada hari ini akan beroleh kejayaan dan mendapat tempat di hati rakyat jelata di negeri ini di dalam segala perjuangan yang diusahakan oleh Kerajaan Barisan Nasional. Semoga Allah memberi kekuatan kepada kita.

Sebelum saya mengakhiri ucapan saya, lagi sekali saya menyokong ucapan terima kasih kepada Tuan Yang Terutama di Dewan yang mulia ini. Sekian terima kasih.

Dewan ditangguhkan pada jam 10.55 pagi

Dewan bersidang semula pada jam 11.30 pagi.

Tuan Speaker:

Yang Amat Berhormat dan Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian, Dewan bersidang semula dengan perbahasan di atas ucapan Tuan Yang Terutama. Ahli-ahli yang ingin mengambil bahagian dipersilakan.

Ahli Kawasan Sungai Nibong (Dr. Tan Chong Teik):

Tuan Speaker, saya bangun untuk menyokong usul ucapan terima kasih kepada Tuan Yang Terutama Yang diPertua Negeri kerana melafazkan ucapan pada hari pertama, 16 Jun, 1986.

Kami semua rasa sangat gembira dan mengucapkan terima kasih dan bersyukur kepada Tuhan kerana Tuan Yang Terutama Yang diPertua Negeri Pulau Pinang berada dalam keadaan yang sihat selepas keluar dari hospital baru-baru ini dan kami semua berharap beliau dalam keadaan sihat selalu.

Di sini, Tuan Speaker, saya suka lah mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang kerana dalam beberapa tahun kebelakangan ini sejak tahun 1982 telah menunaikan janji-janji yang telah diberikan kepada rakyat di Negeri Pulau Pinang ini.

Kerajaan Negeri telah mengikuti slogan seperti "Bersih, Cekap dan Amanah" dan juga menjadi sebuah Kerajaan rakyat — *a people-orientated government*. Rakyat negeri Pulau Pinang telah dapat hidup dalam keadaan yang baik, aman dan taraf hidup mereka telah ber-

tambah tinggi dalam beberapa tahun ini. Kalau kita bandingkan keadaan ekonomi Negeri Pulau Pinang ini dalam masa kemerosotan ekonomi Negara, kita akan mendapati bahawa berbanding dengan negeri-negeri lain Negeri Pulau Pinang tidaklah begitu buruk. Oleh sebab keadaan ekonomi yang tidak baik Kerajaan Negeri pun telah mengambil langkah-langkah supaya pihak Pentadbiran Negeri menguatkan kecekapan mereka, dan juga kita telah kurang pembaziran wang Kerajaan; *we have reduced wastage*.

Tuan Speaker, satu contoh kecekapan di Negeri Pulau Pinang ini yang boleh kita puji ialah perkhidmatan yang diberi oleh Pihak Berkuasa Air. Seperti yang kita semua tahu, kerosakan atau gangguan air akan cepat diperbaiki, Sungguhpun kita dapati ada jabatan-jabatan lain yang cekap, termasuk Jabatan Parit dan Talian, ada juga yang kurang cekap sedikit dan kita harap mereka boleh menguatkan kecekapan mereka. Kita nampak di kawasan-kawasan yang saya akan sebutkan nanti bila hujan lebat sedikit dalam tempoh yang pendek, banjir akan berlaku. Kawasan-kawasan yang saya maksudkan adalah seperti di Jalan Barrack, Jalan Lim Khoon Huat, Jalan Anson, Jalan Khaw Sim Bee, Jalan Westland, Dhoby Ghaut, kampung di belakang pasar Datuk Keramat dan di belakang depot bas M.P.P.P. Sungguhpun dalam jawapan kepada saya dalam soalan-soalan bertulis Kerajaan telah berjanji akan mengkaji dan mengambil langkah-langkah, saya menyeru supaya pihak berkenaan cepatlah mencari peruntukan supaya kita dapat mengatasi masalah ini.

Tuan Speaker, di samping itu saya suka mengucapkan terima kasih juga kepada pihak Kerajaan Negeri iaitu Jabatan Parit dan Talair dan Jabatan Kerja Raya yang telah mengambil langkah perlu untuk mengatasi masalah banjir di kawasan seperti Jalan P. Ramlee dan juga di kawasan pilihanraya saya iaitu Sungai Nibong, termasuk kawasan Relau, kawasan Pantai Jerejak, kawasan Sungai Dua dan Bayan Baru yang mana sungai-sungai yang menyebabkan banjir berlaku telah dikorek dan disiapkan. Saya bagi pihak penduduk-penduduk di kawasan tersebut mengucapkan terima kasih. Walau bagaimanapun, saya mendesak Kerajaan supaya mengkaji dan mendapatkan langkah tetap untuk mengatasi banjir bukan di kawasan saya sahaja tetapi di seluruh Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, lagi satu perkara yang saya hendak bangkitkan, iaitu projek melebarkan Jalan Sungai Dua dan juga menyiapkan sebuah

persimpangan di pekan Relau dengan Jalan Baru Relau yang belum lagi disiapkan. Saya berharap dan mendesak pihak yang berkenaan supaya cepatlah menyiapkan projek-projek tersebut oleh kerana Jalan Sungai Dua yang baru ini akan tinggi beberapa kaki daripada jalan lama dan ini menyebabkan banjir berlaku di kawasan-kawasan Sungai Dua. Jikalau jalan dan parit simen cepat disiapkan, masalah banjir dan selut masuk ke dalam rumah tidak akan berlaku dan juga masalah habuk yang mengotorkan rumah penduduk-penduduk di kawasan itu bolehlah berkurangan.

Di samping itu, Tuan Speaker, pada masa sekarang Jalan Sungai Dua sangatlah gelap. Kami semua tahu bahawa bila sesuatu kawasan itu gelap banyak perkara akan berlaku yang bukan kemalangan kenderaan, tetapi saya tidak mahu menyebut lagi lain-lain perkara, terpulanglah kepada Ahli-ahli semua mengingatkan. Kalau kemalangan tidaklah merbahaya, tapi kalau lain perkara lebih merbahaya. Tuan Speaker, saya berharap buat sementara ini pihak Kerajaan yang bertanggungjawab bolehlah menambahkan lampu-lampu jalan sementara atau tambahkan lampu-lampu amaran di Jalan Sungai Dua supaya kenderaan seperti motosikal dan penduduk-penduduk yang berjalan kaki berada dalam keadaan yang tidak merbahaya.

Tuan Speaker, Jalan Baru Relau ke Lapangan Terbang Antarabangsa Bayan Lepas juga telah disiapkan lebihkurang tiga empat tahun yang lalu dan telah digunakan oleh kenderaan atau trafik-trafik pada masa tempoh ini, tetapi sampai hari ini tidaklah mempunyai lampu-lampu jalan lagi. Kita semua faham sebab keadaan ekonomi peruntukan sudah kurang tetapi saya haraplah pihak berkenaan mengambil langkah supaya kita boleh mendapat lampu-lampu jalan.

Tuan Speaker, pada masa kemerosotan ekonomi sekarang, saya ingat sebagai Kerajaan yang untuk rakyat (*a people-orientated government*) bolehlah memahami kesusahan rakyat dan tidak boleh menaikkan sewa rumah-rumah atau kedai-kedai yang dipunyai oleh Kerajaan. Kita tidak harus menaikkan cukai-cukai dan hendaklah terus membantu rakyat Negeri Pulau Pinang pada masa keadaan ekonomi yang buruk ini. Di sini saya sukalah menyeru kepada pihak Perumahan supaya sewa di kedai rumah pangsa kos rendah Kerajaan, iaitu di Taman Free School dan Taman Tun Sardon tidak akan dinaikkan. Saya harap Kerajaan bolehlah menurunkan balik sewa-sewa kepada kadar lama itu.

Tuan Speaker, dalam keadaan ekonomi di zaman ini negeri kita mestilah mengadakan keadaan yang aman, harmoni dan stabil supaya pembangunan sosio ekonomi bolehlah terus dijalankan. Di sini sukalah saya memuji Kerajaan Barisan Nasional Negeri yang telah menjamin keadaan itu. Jadi seperti yang saya baru cakap tadi, kalau kita banding dengan lalin-lain negeri keadaan ekonomi buruk ini kurang teruk di Negeri Pulau Pinang.

Kerajaan Negeri Pulau Pinang selalu kurang berpolitik tentang isu-isu perkauman dan agama bagi mengekalkan perpaduan dan persefahaman di kalangan rakyat dalam negara antara satu sama lain. Dengan ini kita dapatlah mengekalkan keamanan dan keharmonian dalam masyarakat kita di Negeri Pulau Pinang dan dapat membina masyarakat Malaysia yang bersatupadu, adil dan saksama. Tetapi fikiran parti pembangkang seperti parti D.A.P. adalah sebaliknya.

Saya tadi nampak Ahli Kawasan Pengkalan Kota hadir tetapi beliau tidak masuk dalam Dewan. Saya harap beliau dapat mendengar dari luar apa yang kita hendak ucapkan.

Parti D.A.P. selalu menentang semua projek Kerajaan yang mereka fikirkan tidak berguna, tetapi saya ingat rakyat Negeri Pulau Pinang tahu dalam masa empat-lima tahun ini kita boleh nampak projek-projek Kerajaan yang telah disiapkan dan sudah memberi faedah kepada rakyat semua golongan. Satu contoh di mana saya ingat Kerajaan Negeri telah membuat keputusan atau dasar-dasar yang bolehlah memberi faedah kepada rakyat Negeri Pulau Pinang ialah pengurangan harga rumah-rumah P.D.C. baru-baru ini yang telah menimbulkan sedikit tidak puashati di kalangan rakyat. Kerajaan Negeri dan pihak Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang akan membentuk sebuah jawatankuasa rayuan supaya dapat mendengar rayuan pembeli-pembeli rumah yang tidak berpuashati dengan harga yang kita turunkan. Ini menunjukkan Kerajaan Barisan Nasional Pulau Pinang selalu mengingati perasaan dan keadaan rakyat Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, apabila membuat apa-apa keputusan, sama ada mengenai dasar-dasar baru ataupun dasar-dasar yang ada sekarang, dan juga bila mengambil apa-apa tindakan, saya harap Kerajaan Negeri akan terus bersikap adil kepada semua rakyat di Negeri Pulau Pinang tanpa mengira bangsa, kaum dan agama. Satu contoh yang

saya boleh berikan ialah bila Kerajaan mengambil tindakan ke atas penjaja-penjaja halal dan haram hendaklah mengikut satu tindakan yang adil seperti yang saya sebutkan.

Tuan Speaker, di sini saya suka bangkitkan satu perkara lagi, iaitu di bawah Kerajaan yang adil dan untuk rakyat kita mestilah membenarkan pasar-pasar menjual barang-barang bagi semua golongan rakyat daripada semua kaum. Dan saya harap semua jenis daging boleh dijual di kedua-dua pasar baru di Taman Tun Sardon, Glugor, dan juga di Batu Lintang. Tetapi apabila terdapat perasaan sensitif daripada semua kaum dan agama, Kerajaan bolehlah menjaga dengan baik.

Tuan Speaker, rakyat Negeri Pulau Pinang telah mencapai taraf hidup yang baik dalam tempoh lebihkurang 15 atau 16 tahun ini dan Negeri Pulau Pinang telah membangun dengan pesatnyanya dalam tempoh tersebut. Banyak pekerjaan telah didapati dan sungguhpun pada awal tahun ini ramai pekerja kita telah kehilangan pekerjaan di kilang elektronik, kalau dibandingkan dengan pekerjaan-pekerjaan yang telah didapati, ini boleh dikirakan *negligible*, iaitu sangat sedikit sahaja. Dan baru-baru ini industri elektronik telah bertambah baik dan beberapa pekerjaan akan dikemukakan kepada rakyat di negeri ini.

Tuan Speaker, kelmarin kita telah mendengar ucapan Ahli Kawasan Pengkalan Kota dari D.A.P. yang selalu mengkritik pembangunan di Negeri Pulau Pinang. Mereka merasa cemburu atas kejayaan yang telah dicapai oleh Kerajaan Barisan Nasional ini. Mata mereka, saya ingat telah ditutup dengan tahi. Pembangunan yang baik mereka kata tidak baik, pembangunan yang memberi faedah kepada rakyat mereka kata tidak memberi faedah kepada rakyat. Saya ingat mereka suka kalau memberi faedah kepada D.A.P. sahaja, bukan rakyat. Mereka kritik sahaja tetapi tidak memberi pelan-pelan atau program-program yang mereka hendak jalankan bagi faedah rakyat Negeri Pulau Pinang. Cuma cakap-cakap di mulut sahaja. Kita boleh katakan mulut semacam 'pungkok' ayam.

Tuan Speaker, mereka bercakap tetapi percakapan mereka tidak bersangkut (*no coordination*) dengan otak mereka atau telinga mereka. Mereka suka bercakap. Dari segi perubatan kita ada satu penyakit, dan saya ingat Ahli-ahli D.A.P. telah mengidap penyakit ini. Penyakit ini dipanggil "G.P.I."

Tuan Speaker:

Apakah itu?

Ahli Kawasan Sungai Nibong (Dr. Tan Chong Teik):

"G.P.I." ini lebih teruk daripada AIDS tetapi tidak boleh mati punya. Dalam perkataan perubatan kita panggil "*General Paralysis of the Insane*." Saya harap Ahli Pengkalan Kota boleh mendengar cakap saya dan saya boleh memberi sedikit nasihat. Macam mana mereka boleh mengidap penyakit ini? Saya ingat mereka telah pergi ke utara banyak kali, bila balik dia kena, tidak tahu sampai 20 tahun atau 15 tahun. D.A.P. sudah berada di Negeri Pulau Pinang dari tahun 1965 hingga sekarang sudah 20 tahun, jadi sekarang sudah menampakkan penyakit itu. Penyakit itu bermakna mereka tidak ada koordinasi di antara otak, telinga dan mulut. Jadi mereka cakap-cakap sahaja, untuk membohongi rakyat dan untuk menipu rakyat. Otak mereka sempit. Mereka tengok satu tempat sahaja, tidak tengok kiri, kanan, atas, bawah dan belakang. Tuan Speaker, mereka tidak tahu dalam projek atau pelan pembangunan di mana-mana tempat mestilah ada bahagian-bahagian untuk perusahaan, perindustrian, kediaman dan juga untuk rekreasi. Jadi kelmarin beliau telah membuat *comment* tentang Bukit Jambul Golf Course seluas 130 ekar, tetapi beliau tidak tahu ini adalah satu kawasan lapang untuk rekreasi. Kita sebagai manusia selalu menghisap oksigen dan kita perlukan *plants* iaitu pokok-pokok yang boleh mengeluarkan balik oksigen. Jadi oleh sebab itu saya ingat mereka telah kekurangan oksigen dan otak di kepala mereka sudah kurang baik dan tidak boleh ingat dengan betul.

Tuan Speaker, pihak pembangkang telah menjadi "*robot*". Mereka tidak boleh berfikir dan mereka mahu menjadikan rakyat negeri Pulau Pinang "*robot*" juga seperti mereka, tapi saya ingat rakyat Negeri Pulau Pinang boleh berfikir. Mereka bukan macam ahli-ahli D.A.P. dan D.A.P. tahu mereka tidak boleh menipu rakyat.

Kelmarin Ahli Pengkalan Kota telah mengkritik Jambatan Pulau Pinang dan jalan-jalan baru yang lebar, tetapi kalau kita perhatikan Ahli Pengkalan Kota setiap hari kita boleh nampak beliau menggunakan jalan dan jambatan itu. Jadi dia cakap satu tapi dia buat lain. Dia mahu tipu rakyat, tapi rakyat tidak boleh ditipu. Rakyat Negeri Pulau Pinang bersama pihak Barisan Nasional akan menentang semua ahli-ahli D.A.P. terjun

dari Jambatan Pulau Pinang masuk ke dalam laut; kalau mereka tidak boleh berenang, kita boleh gunakan pancing ikan untuk memancing mereka keluar balik.

Tuan Speaker, akhir sekali saya sangat berasa gembira kerana Kerajaan Negeri Pulau Pinang akan mengadakan program-program untuk menjadikan Pulau Pinang sebagai satu pusat pelancongan antarabangsa. Saya harap dalam *planning* atau perancangan ini kita dapat melihat dalam semua segi dari pintu masuk ke Negeri Pulau Pinang ke hotel-hotel yang diadakan, supaya semua pelancong yang hadir di Negeri Pulau Pinang akan berasa suka hati dan akan balik ke sini lagi. Kita tahu industri pelancongan adalah satu segi yang boleh menambahkan pembangunan ekonomi di Negeri Pulau Pinang.

Jadi dengan ini, Tuan Speaker, saya sukalah menyokong lagi sekali usul ucapan terima kasih kepada Tuan Yang Terutama Yang diPertua Negeri Pulau Pinang. Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Datuk Haji Ahmad bin Saleh):

Yang Berhormat, Tuan Speaker, Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dan Ahli-ahli Yang Berhormat, saya mohon izin untuk mengambil bahagian dalam membahaskan ucapan Tuan Yang Terutama Yang diPertua Negeri kepada Dewan ini.

Yang Berhormat Tuan Speaker, rakan-rakan saya yang lain tadi telah mengambil kesempatan untuk mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Tuan Yang Terutama yang telah melafazkan ucapan kepada Dewan dan dalam ucapan Tuan Yang Terutama kepada Dewan ini Tuan Yang Terutama telah menyentuh berbagai-bagai aspek yang meliputi keselamatan negara, kemudahan asas, perindustian, perusahaan, pertanian, nelayan, pasukan petugas dan lain-lain perkara lagi sesungguhnya ucapan yang telah disampaikan oleh Tuan Yang Terutama kelmarin telah menekankan perkara-perkara yang sepatutnya diberi perhatian bukan sahaja oleh Kerajaan tapi juga oleh keseluruhan rakyat dalam Negeri Pulau Pinang.

Tuan Yang Terutama telah menyentuh mengenai pengorbanan yang telah dilakukan oleh pasukan keselamatan, tentera dan juga pertubuhan sukarela yang telah memberi khidmat yang begitu cemerlang kepada negeri ini dan juga kepada rakyat. Kita harus sedar dengan tanggungjawab yang begitu berat yang dipikul oleh pasukan keselamatan kita, rakyat kita berada dalam ke-

adaan yang begitu selamat. Dengan adanya keselamatan yang kita perolehi Kerajaan telah dapat menjalankan berbagai-bagai usaha dan mengadakan berbagai-bagai program bagi membangunkan Negeri Pulau Pinang.

Sepertimana yang telah dapat kita lihat pada hari ini adalah menjadi kenyataan yang sebenarnya bahawa kemajuan pembangunan Negeri Pulau Pinang telah dapat berjalan dengan begitu pesat jika kita bandingkan dengan negeri-negeri yang lain dalam negara kita. Ini adalah satu kenyataan yang tidak boleh disangkal lagi oleh mana-mana pihak tapi segala usaha-usaha yang telah dirancang dan akan dijalankan oleh Kerajaan akan menghadapi berbagai-bagai masalah terutama sekali seperti-mana yang ditekankan oleh Tuan Yang Terutama iaitu mengenai perpaduan. Perpaduan adalah satu perkara yang terpenting dalam negara kita khususnya di Negeri Pulau Pinang. Inilah yang perlu kita semua sedari terutama sekali apa yang sedang dilakukan oleh pihak pembangkang.

Jika kita lihat dari segi percakapan, dari segi tindakan dan dari segi tingkah laku yang diutarakan oleh pihak pembangkang, nyata sekali bahawa hanya Kerajaan sahaja yang ingin menjaga keselamatan dan kestabilan negeri ini, sedangkan apa yang disuarakan oleh pembangkang samada di dalam Dewan ataupun di luar Dewan menunjukkan bahawa mereka ini sungguh-sungguh memainkan peranan untuk membawa perpecahan di kalangan rakyat di negeri ini dengan menanamkan semangat menunjukkan dan membenci Kerajaan.

Sepertimana yang dapat kita saksikan dari segi ucapan yang telah dibuat boleh Ahli Pengkalan Kota — itu ucapan yang dibuat di dalam Dewan tapi ucapan-ucapan mereka dapat juga kita ikuti di luar Dewan — mereka ini sentiasa menghasut rakyat dengan tujuan supaya melalui usaha-usaha mereka ini rakyat Negeri Pulau Pinang akan berpecah. Sepertimana yang kita sedia maklum, negeri ini mempunyai rakyat berbilang kaum, jadi tidak seharusnya pihak pembangkang memainkan peranan menanam semangat benci-membenci di antara satu kaum dengan satu kaum yang lain. Kita telah mendapat bukti yang nyata bahawa setiap kali mereka berucap dalam Dewan mereka membangkitkan soal kaum sedangkan kita di dalam Negeri Pulau Pinang ini adalah tidak ada ingatan sedemikian dan tidak ada perasaan membeza-bezakan di antara satu kaum dengan satu kaum yang lain kerana kita menyedari hakikat yang sebenar, bahawa kita adalah rakyat Malaysia yang terdiri dari berbilang keturunan ataupun ber-

bilang kaum. Jadi masalah ini tidak seharusnya ditimbulkan oleh pihak pembangkang.

Anggapannya bahawa segala usaha yang sedang dan akan dilaksanakan oleh Kerajaan tidak memberi faedah kepada rakyat adalah satu anggapan yang tidak benar oleh kerana jika kita bandingkan Negeri Pulau Pinang semasa negara kita belum mencapai kemerdekaan dan sesudah negara kita mencapai kemerdekaan dapat kita saksikan bahawa perubahan-perubahan di sekeliling kita adalah merupakan satu kejayaan yang besar, satu kejayaan yang dipimpin oleh parti Barisan Nasional yang mana mempunyai hasrat untuk membangun dan memajukan rakyat di Negeri Pulau Pinang. Barangkali pada masa itu Ahli D.A.P. dari Pengkalan Kota baru sahaja dilahirkan ataupun baru sahaja datang ke Negeri Pulau Pinang oleh sebab itu beliau tidak dapat membuat perbezaan.

Kalau kita tanya kepada anak-anak kita yang baru dewasa mereka ini juga sudah boleh membuat perbezaan. Kalau dahulu tidak ada bangunan-bangunan yang indah di Negeri Pulau Pinang sepertimana yang selalu disebutkan oleh pihak pembangkang umpamanya kemajuan yang telah kita capai dengan adanya bangunan KOMTAR, Jambatan Pulau Pinang dan lain-lain lagi. Kenapa mereka ini selalu menimbulkan perkara-perkara yang sedemikian? Kerana pada mereka perancangan-perancangan dan kemajuan-kemajuan yang telah dicapai oleh Kerajaan di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Pulau Pinang, Dr. Lim Chong Eu, telah menunjukkan bahawa kemajuan pesat telah dicapai. Jadi pada mereka sudah tidak ada perkara-perkara yang boleh mereka lakukan untuk mempengaruhi rakyat bahawa sekiranya mereka berjaya dalam pilihanraya, Kerajaan di bawah pimpinana mereka sudah tidak ada lagi perkara-perkara yang harus mereka buat. Inilah satu perkara yang sangat membimbangkan pihak D.A.P., dan oleh sebab itulah kalau kita lihat tiap-tiap kali Dewan ini bersidang, itulah perkara yang ditimbulkan oleh D.A.P.

Saya pernah mengikuti dulu pihak pembangkang telah menyatakan dalam Dewan ini bahawa Kerajaan hanya membuat janji-janji yang kosong untuk membina Jambatan itu, tapi kenyataan sudah nampak. Kerajaan telah dapat melaksanakan apa yang dikritik oleh pembangkang, jadi sekarang mereka timbulkan pula bahawa ini adalah projek mewah, yang tidak memberi

munafaat kepada rakyat. Ini adalah satu anggapan yang tidak benar. Melalui kemudahan-kemudahan yang disediakan oleh Kerajaan, saya rasa semua pihak dapat menikmati kemajuan-kemajuan dari segi pembangunan yang telah kita usahakan.

Yang Berhormat Tuan Speaker, perkara yang kedua yang telah ditekankan oleh Tuan Yang Terutama diPertua Negeri dalam ucapannya kelmarin ialah mengenai kemudahan asas. Ini juga satu kenyataan yang tidak dapat dinafikan oleh semua pihak. Hasil dari usaha-usaha yang dijalankan oleh Kerajaan untuk mengadakan rancangan-rancangan kemudahan asas bagi rakyat bukan sahaja dalam bandar tapi di luar bandar, kita dapat saksikan bahawa pada hari ini melalui kemudahan-kemudahan asas yang sedang dan akan dilaksanakan oleh Kerajaan telah memberi banyak faedah kepada rakyat terutama sekali rakyat di kawasan luar bandar. Saya suka menyatakan kepada Dewan ini bahawa saya adalah wakil dari luar bandar dan kalau ada peluang saya rasa Kerajaan patut membawa Ahli dari Pengkalan Kota melawat ke kawasan luar bandar kerana dengan adanya lawasan begini dapat membersihkan otak mereka yang kurang sihat. Mereka dapat melihat pembangunan dan kemajuan yang sudah dilarangkan oleh Kerajaan.

Kalau dulu penduduk-penduduk kampung masih menggunakan lampu minyak tapi sekarang ini boleh dikatakan kebanyakan kampung sudah mempunyai bekalan elektrik. Menurut kata orang-orang kampung mereka mendapat "api dalam kaca". Begitu juga kemudahan-kemudahan yang lain seperti bekalan air. Kalau dulu orang-orang kampung kebanyakannya menggunakan perigi, air sungai atau air hujan untuk minuman dan sebagainya, tetapi sekarang boleh dikatakan semua kawasan sudahpun mendapat bekalan air. Jadi mereka katakan "air dalam besi". Jadi orang kampung kata mereka sudah mendapat "api dalam kaca" dan "air dalam besi". Jadi bolehkah pihak pembangkang menafikan bahawa ini adalah kejayaan yang besar dalam usaha Kerajaan membawa pembangunan kepada penduduk-penduduk di kawasan luar bandar?

Kerajaan juga telah mengadakan jalan-jalan kampung yang bersimen dan jalan-jalan yang bertar untuk memberi kemudahan kepada rakyat bukan saja untuk keluar ke bandar tetapi juga supaya mereka dapat membawa segala hasil pertanian atau hasil-hasil yang dikeluarkan oleh penduduk-penduduk di kawasan luar bandar.

dengan kos perbelanjaan pengangkutan barang yang kurang. Saya kira di kawasan saya, kalau kita terpaksa mengangkut seguni padi untuk dibawa ke jalan besar belanja pengangkutannya ialah di antara 50 sen hingga \$1.00 tetapi sekarang ini petani tidak lagi terpaksa membayar kos pengangkutan untuk mengeluarkan hasil pertanian mereka kerana lori sudah boleh masuk ke dalam kampung.

Pihak D.A.P. harus sedar bahawa ini juga merupakan satu kemajuan yang telah dapat dicapai oleh rakyat. Jika pada saya ini adalah satu nikmat bagi rakyat di seluruh Negeri Pulau Pinang khususnya di kawasan luar bandar. Ini adalah satu kenyataan yang tidak dapat dinafikan oleh mana-mana pihak. Parti pembangkang yang ada di sini hanya tinggal di Pengkalan Kota dan tidak pernah membuat lawatan ke kawasan-kawasan yang lain oleh sebab itu mereka tidak tahu-menahu tentang kejayaan yang telah dicapai oleh pihak Kerajaan.

Kalau kita hendak sebutkan di dalam Dewan ini memang banyak lagi perkara-perkara yang boleh kita sebutkan sebagai contoh. Kalau dari segi kemudahan pelajaran kepada anak-anak di kawasan luar bandar, kalau kita lihat dahulu di kawasan-kawasan luar bandar tidak ada sekolah-sekolah menengah dan tidak ada kemudahan-kemudahan pelajaran yang dapat disediakan, tapi hari ini dapat kita lihat bahawa di kampung sudah ada didirikan sekolah menengah. Di kampung saya umpamanya di kawasan Sungai Acheh, sudah ada Sekolah Menengah Sungai Acheh, kalau dulu hanya ada sebuah sekolah rendah yang mempunyai bangunan yang kecil dan tidak mempunyai kelengkapan bagi anak-anak kita belajar, kalau dulu saya biasa belajar di sekolah duduk di atas lantai dengan menggunakan papan hitam dan kalam untuk menulis, tapi sekarang ini semua kemudahan telah disediakan oleh Kerajaan. Jadi ini juga dinafikan oleh pihak pembangkang. Kerajaan kononnya tidak dapat menjalankan hal-hal kebajikan dan menunaikan kebaikan untuk rakyat. Saya rasa rakyat Negeri Pulau Pinang sudah mempunyai kesedaran dan sudah mempunyai pengetahuan di atas apa yang dijalankan oleh Kerajaan.

Satu contoh lagi, umpamanya di Seberang Perai Selatan kalau dahulu tidak ada sekolah vokasional tapi sekarang ini sudah ada sebuah Sekolah Menengah Vokasional yang telah menelan belanja sebanyak 20 juta lebih. Kementerian Pelajaran telah menyediakan kemudahan bagi anak-anak kita belajar di Sekolah Menengah Vokasional. Jadi ini merupakan satu kejayaan

yang besar dalam usaha Kerajaan menunaikan kewajipan dan tanggungjawab terhadap negara dan rakyat.

Saya berharap pada satu masa nanti mengikut perancangan Sekolah Menengah Vokasional yang baru dibuka di Jalan Panchor di kawasan Seberang Perai Selatan, Kerajaan Negeri akan bersama-sama mengambil bahagian atau campurtangan bagi menukarkan Sekolah Menengah Vokasional kepada Sekolah Teknik ataupun politeknik yang sama sepertimana di Ipoh ataupun lain-lain negeri. Pulau Pinang belum ada sekolah politeknik yang merupakan satu pusat pengajian tinggi yang boleh memberi kemahiran dan kepakaran kepada anak-anak kita di Negeri Pulau Pinang. Saya rasa sekolah baru yang telah menelan belanja \$20 juta itu sudah layak menjadi sekolah ataupun politeknik yang sama sepertimana Politeknik Ungku Omar di Ipoh ataupun di negeri-negeri lain. Jadi itulah harapan saya kalau boleh Kerajaan negeri ini juga hendaklah memainkan peranan bagi menaikkan taraf Sekolah Menengah Vokasional ini.

Sayang sekali kerana saya hendak jelaskan kepada Ahli dari Pengkalan Kota yang telah bercakap banyak kelmarin. Saya telah membuat banyak catatan tapi malangnya beliau tidak ada di sini, tapi saya cakapkan juga untuk rekod supaya Ahli D.A.P. ini tahu apa yang sudah dijalankan. Saya faham bahawa Ahli D.A.P. ini faham dan tahu apa yang dibuat oleh Kerajaan tapi sengaja mereka tidak mahu mengambil tahu ataupun tidak mahu mengetahui. Jadi itu yang menjadi satu masalah. Rakyat yang seumpama ini saya rasa tidak sepatutnya berada di Negeri Pulau Pinang. Dia patut pergi ke negeri lain yang kurang maju ataupun di negeri-negeri yang baru dibuka. Jadi eloklah mereka duduk di sana supaya mereka tahu bila ada pembangunan atau perubahan mereka dapat membuat perbezaan.

Yang Berhormat Tuan Speaker, saya ingat cukup saya sentuh setakat ini. Kita beralih kepada perkara lain sebab saya tidak berapa ada semangat — Ahli D.A.P. tidak ada di sini.

Yang Berhormat Tuan Speaker, saya juga mengucapkan terima kasih kepada rakan-rakan saya yang lain yang telah mengambil bahagian membahaskan ucapan yang telah dibuat oleh Tuan Yang Terutama dengan menekankan beberapa perkara termasuk keselamatan dan kemudahan asas. Saya ingin menyentuh mengenai apa yang ditekankan oleh Tuan Yang Terutama iaitu per-

industrian. Sesungguhnya rakyat di Negeri Pulau Pinang dan rakyat di negeri-negeri lain yang berjiran dengan kita tidak dapat menafikan bahawa usaha-usaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang telah mencapai satu tahap yang begitu baik dalam perindustrian kerana kita mempunyai beberapa zon perindustrian di dalam negeri iaitu di Bayan Lepas, Perai dan Mak Mandin.

Perindustrian telah memberi peluang yang banyak untuk mengatasi masalah pengangguran. Walaupun kita tidak dapat mengatasinya dengan sepenuhnya kita sudah dapat mengatasi pengangguran rakyat di Negeri Pulau Pinang. Kalau tidak silap saya, Yang Amat Berhormat Ketua Menteri pernah menyatakan dalam Dewan ini bahawa dengan adanya industri-industri di Negeri Pulau Pinang kita telah dapat memberi pekerjaan kepada 64,000 orang. Ini saya masih ingat lagi. Dan kalau kita lihat perkembangan dan kemajuan perindustrian di Negeri Pulau Pinang kita telah dapat mengurangkan pengangguran. Dengan adanya perindustrian di Negeri Pulau Pinang bukan sahaja kita dapat memberi peluang pekerjaan kepada rakyat di Negeri Pulau Pinang malahan juga kepada rakyat di negeri-negeri jiran kita umpamanya Kedah, Perak, Kelantan dan Perlis yang datang bekerja di kawasan perindustrian kita.

Jadi dengan kekuatan asas yang kukuh melalui perindustrian ini maka walaupun negeri kita menghadapi inflasi kita tidak banyak menghadapi masalah pemberhentian kerja, kalau kita bandingkan dengan negeri-negeri lain. Ini yang saya hendak terangkan kepada Ahli dari Pengkalan Kota kerana Ahli tersebut telah menyatakan bahawa Kerajaan Negeri tidak dapat membela nasib pekerja-pekerja. Kenyataan telah, saya rasa, menunjukkan kita sudah dapat memperbaiki nasib pekerja-pekerja. Walaupun ada kilang yang terpaksa ditutup kerana menghadapi masalah inflasi tetapi tidaklah seburuk di negeri-negeri lain.

Kita dapat melihat bahawa perkembangan yang semakin baik. Beberapa buah kilang yang ada di Negeri Pulau Pinang ini telahpun mulai beransur pulih dan saya difahamkan ramai pekerja telah diambil bekerja semula. Ini satu kejayaan dalam usaha Kerajaan memperbaiki kedudukan ataupun taraf ekonomi rakyat Negeri Pulau Pinang. Sepatutnya rakyat terutama sekali Ahli D.A.P. dari Pengkalan Kota patut berterima kasih kepada Kerajaan. Jika kita lihat mereka ini hanya datang ke Dewan untuk bercakap bahawa itu tidak betul, ini tidak kena, itu tidak baik, ini tidak baik, pada hal kita belum mendapat hasilnya. Saya sudah

mengikuti perjalanan di dalam Dewan ini selama 12 tahun tetapi tidak pernah mendengar pandangan atau cadangan disyorkan oleh pihak pembangkang supaya kita dapat memperbaiki atau mengatasi masalah-masalah yang kita hadapi. Dia tahu cakup itu tidak baik, ini tidak baik, ini tidak dibuat, itu tidak dibuat, bila kita buat, itu tidak baik, ini tidak dibuat, itu tidak dibuat, bila kita buat, itu tidak kena, ini tidak kena. Jadi mana satu yang kena? seperti kata rakan saya tadi mereka boleh pergi ke Jambatan Pulau Pinang, lepas itu terjun masuk ke dalam laut. Itu yang kena. Habis, tamat dia punya riwayat, dia pun tidak payah bercakap lagi.

Yang Berhormat Tuan Speaker, dalam masalah perindustrian walaupun Kerajaan telah mencapai satu kejayaan yang besar, saya berharap apa yang telah ditekankan oleh Tuan Yang Terutama di samping perindustrian besar, iaitu perindustrian kecil, hendaklah diberi perhatian. Jadi sebagai wakil kawasan luar bandar saya ingin menarik perhatian Dewan ini supaya Kerajaan berikhtiar, berusaha dan bertindak supaya dapat mengadakan kawasan-kawasan industri kecil di luar bandar kerana melalui industri kecil ini akan dapat memberi peluang yang lebih kepada rakyat di kawasan luar bandar. Mereka tidak mempunyai kemahiran yang cukup untuk bekerja di kilang-kilang yang besar, jadi mereka hanya dapat belajar melalui industri-industri kecil di kawasan-kawasan ini, lebih-lebih lagi apa yang ditekankan oleh Tuan Yang Terutama ialah mengenai industri-industri yang memproseskan bahan-bahan tempatan. Ini adalah satu pandangan yang amat baik, yang sepatutnya dilaksanakan oleh Kerajaan.

Saya rasa banyak bahan-bahan tempatan yang boleh kita proses dan boleh kita gunakan bukan sahaja di negeri kita tetapi boleh kita pasarkan ke negeri lain. Saya lihat umpamanya masalah yang dihadapi oleh pekebun-pekebun kecil kelapa, harga kelapa turun ataupun jatuh ke paras yang amat mendukacitakan. Dua-tiga bulan yang lepas, harga sebiji atau sebutir kelapa — Ahli Kawasan Pengkalan Kota tidak ada, saya hendak sebut "butir" — berharga antara 10 sen hingga 13 sen yang dibeli oleh FAMA. Kita ucapkan terima kasih kerana FAMA yang telah memainkan peranan untuk membantu pekebun-pekebun kecil terutama sekali pekebun kelapa, tapi dalam sebulan dua ini harganya jatuh ke paras 5 sen atau 10 sen. Jadi kalau yang kecil berharga 5 sen, yang besar sedikit berharga 10 sen, tapi kalau kita lihat kos bagi pekerja-pekerja mengait kelapa, mengutip, mengupas dan sebagainya, tiap-tiap sebiji kelapa

ialah 6 sen sehingga di pasar harganya masih 6 sen. Jadi kalau kita menjual dengan harga 5 sen bermakna pekebun kecil menanggung kerugian 1 sen dan kalau kita jual dengan harga 10 sen tolak 6 sen tinggal 4. Jadi itulah sahaja yang didapati oleh pekebun-pekebun kecil.

Jadi melalui ini saya berharap mana-mana agensi Kerajaan atau jabatan yang terlibat akan dapat berusaha bagi memperbaiki kedudukan harga kelapa dan juga berkaitan dengan industri kecil. Walaupun kita tahu bahawa biasanya kelapa sahaja yang kita gunakan, tetapi tempurung kelapa juga boleh kita proses untuk dijadikan bahan-bahan yang berguna seperti untuk membuat alat-alat perhiasan. Tempurung yang dimesin halus dan dicampur dengan bahan-bahan lain misalnya boleh dijadikan *formica* yang boleh digunakan untuk membuat meja, kerusi dan sebagainya yang cantik. Inilah industri yang patut digalakkan ataupun patut diusahakan di kawasan luar bandar.

Sabut kelapa di kebanyakan kampung terbiar begitu sahaja. Kalau pada zaman dulu, masa saya dulu, sabut boleh dibuat tambak untuk membina bangunan rumah tetapi sekarang ini sabut sudah tidak boleh lagi digunakan bagi maksud yang sama oleh kerana kemudahan-kemudahan yang lain, seperti tanah merah dan sebagainya boleh dibeli untuk dibuat tambak. Sabut ini dibuang, dibakar ataupun dibiarkan begitu sahaja, sedangkan melalui industri kecil sabut itu boleh kita proses untuk dijadikan kusyen (misalnya kusyen kereta "Proton Saga" yang Kerajaan Pusat buat). Jadi Kerajaan Negeri boleh bekalkan sabut untuk membuat kusyen dan kusyen kereta seperti "dunlop illo" yang ada sekarang. Getah pun sudah kurang, jadi kita boleh gunakan sabut untuk diproses supaya menjadi satu industri yang menarik.

Saya rasa pandangan ini menarik hati Yang Amat Berhormat Ketua Menteri kerana beliau selalu mengkaji keadaan di kawasan-kawasan luar bandar dan menekankan masalah-masalah ini. Jadi di atas dua pandangan tadi sudah ada dua industri kecil yang boleh kita majukan, insyaAllah kalau pilihanraya lambat, saya ingat tahun depan Kerajaan boleh jalankan usaha ini. Kalau selepas pilihanraya pun kita boleh jalankan, bukan macam D.A.P., mai dok cerita tu saja. Itu, Tuan Speaker, adalah darihal sabut. Dari bahan-bahan kelapa yang lain boleh juga kita proseskan. Saya rasa pakar-pakar yang ada kemahiran boleh membuat kajian.

Dari segi bahan-bahan tanaman yang disaran-

kan oleh rakan saya dari Kubang Semang tadi, mengikut apa yang ditekankan oleh Tuan Yang Terutama, Kerajaan hendaklah mempelbagaikan tanaman di Negeri Pulau Pinang khususnya tanaman buah belimbing. Buah belimbing, kata rakan saya tadi, ada khasiatnya bagi menghilangkan dahaga. Bih dicampur dengan garam atau di makan, ianya juga boleh mengurangkan penyakit darah tinggi. Kalau bahan-bahan seperti ini diproses secara besar-besaran untuk dijadikan minuman dalam kotak, bukan sahaja ianya dapat dihasilkan untuk dijual di dalam negeri ini sahaja tetapi dapat juga kita jual di luar negeri dan sebagainya kerana minuman ini adalah sesuai.

Jadi memanglah sesuai apa yang ditekankan oleh Tuan Yang Terutama tadi supaya kita mempelbagaikan pertanian. Bila kita mempelbagaikan pertanian kita mestilah mempunyai satu perancangan supaya kita juga bukan sahaja menjual buahnya tetapi juga kita jadikan satu bahan minuman dan sebagainya.

Kalau kita lihat di Negeri Pulau Pinang ini, Balik Pulau memang terkenal dengan durian. Kalau pada musim durian ramai orang pergi ke Balik Pulau. Walaupun durian kita tidak berapa besar, ianya 'kemetot', tapi isinya tebal. Apabila buah durian di negeri ini berlebihan, kita tidak ada pasaran, tapi saya rasa buah durian juga boleh kita proses melalui industri kecil untuk dijadikan bahan minuman dan sebagainya. Jadi inilah satu cara yang paling baik dan sebab itulah saya tertarik hati dengan penekanan yang dibuat oleh Tuan Yang Terutama tadi dalam usaha untuk mengadakan industri-industri kecil.

Saya rasa banyak lagi bahan-bahan yang boleh kita hasilkan, jadi saya serulah kepada Kerajaan Negeri, kalau hendak adakan industri kecil, tumpukanlah kepada Seberang Perai Selatan kerana di Seberang Perai Selatan kurang industri. Apa yang saya tahu kita ada kilang kelapa sawit, kilang kertas, dan kalau ada kilang plastik pun sudah ditutup kerana plastik kurang pasarannya. Jadi itu sahaja yang ada di Seberang Perai Selatan. Kalau kita boleh adakan industri-industri lain yang akan dapat memberi faedah kepada penduduk-penduduk di Seberang Perai Selatan boleh maju bahkan penduduk-penduduk yang berhampiran iaitu di sebelah Perak dan di sebelah Kedah boleh tumpang cari makan di Seberang Perai Selatan; tapi keutamaan mestilah diberi kepada Seberang Perai Selatan dulu.

Yang Berhormat Tuan S p a r, kita tinggal-

kan dahulu perkara industri kecil sebab saya ingin menyentuh penekanan yang dibuat oleh Tuan Yang Terutama mengenai hasrat Kerajaan supaya dapat difahami oleh D.A.P. Cita-cita dan matlamat Kerajaan ialah untuk mengatasi masalah perumahan yang dihadapi oleh rakyat Negeri Pulau Pinang, jadi saya mengalu-alukan dan mengucapkan terima kasih atas ingatan Kerajaan Negeri untuk memenuhi hasrat rakyat yang berpendapatan rendah supaya dengan adanya usaha Kerajaan membina lebih banyak rumah kos rendah akan dapat memenuhi hasrat penduduk-penduduk yang berpendapatan kecil memiliki rumah sendiri. Dan saya ucapkan terima kasih kerana ada rancangan untuk membina sebanyak 280 unit lebih di kawasan Bukit Panchor. Jadi inilah satu kebanggaan kepada rakyat dan penduduk di kawasan Seberang Perai Selatan kerana dengan adanya pembinaan ini akan dapat mengurangkan masalah yang dihadapi, tetapi — ini ada tetapi — pelaksanaan proses pemilihan atau pembahagian rumah-rumah kos rendah ini mestilah dikaji semula.

Untuk benar-benar memberi satu keadilan kepada rakyat yang benar-benar memerlukan rumah, saya ingin menarik perhatian Pengerusi Perumahan bahawa dalam pelaksanaan pemberian rumah-rumah kos rendah ini terdapat juga orang-orang yang sudah mempunyai rumah dan kedudukan yang lebih baik daripada orang-orang yang berpendapatan kecil. Ini adalah kerana bila kita lihat orang-orang yang telah mendapat rumah di kawasan itu, kita dapat lihat keretanya pun besar. Mereka duduk tidak berapa hari sudah mahu buat pindaan ataupun tambahan kepada rumah itu.

Jadi ini menunjukkan bahawa terdapat pembahagian rumah itu tidak begitu adil. Orang-orang yang benar-benar memerlukan tidak mendapat rumah. Oleh sebab itulah di dalam Dewan ini telah berkali-kali saya sebutkan mungkin komputer ini boleh kita gunakan pada tempat-tempat tertentu, tapi dalam proses pemilihan rumah kita kena gantung atau tangguh buat sementara penggunaan komputer dan kita pakai “komputer” manusia kerana manusia itu tahu dan dapat melihat sama ada orang ini benar-benar tidak ada rumah. Jika borang seseorang yang pandai menulis dan pandai mengisi borang dan sebagainya dimasukkan ke dalam komputer, mungkin komputer boleh meluluskannya, tetapi pada orang yang tidak begitu mahir dalam mengisi borang dan mereka mengisi secara yang betul tanpa menipu, sampai bilapun mereka tidak boleh mendapat rumah.

Jadi di kawasan saya ada orang-orang yang

berpindah ke sana sini, termasuk seorang balu dan juga bekas-bekas pasukan keselamatan. Mereka telah meminta rumah tetapi tidak mendapatnya. Ada juga bekas-bekas pasukan keselamatan yang telah berhenti kerja dan sementara menunggu untuk mendapat rumah kos rendah itu telah terpaksa menumpang di balai raya. Tapi bukanlah 50 orang seperti yang disebutkan oleh Ahli Pengkalan Kota, cuma seorang dua sahaja. Mereka telah menunggu dan sampai hari ini mereka masih belum mendapat rumah itu. Jadi satu perhatian yang serius patut diberikan oleh pihak yang berkenaan dalam pemilihan rumah-rumah yang berkenaan. Kadangkala kita mendapati ada pembahagian yang tidak begitu tepat.

Satu pandangan saya dalam usaha Kerajaan untuk membina rumah-rumah kos rendah ini ialah supaya rumah-rumah kos rendah yang dibina ini biarlah sesuai dengan penduduk, sesuai dengan keadaan di sekitar kawasan itu dan tidaklah perlu kita membina rumah-rumah pangsa yang bertingkat-tingkat di kawasan luar bandar, umpamanya di kawasan Seberang Perai Selatan, di Taman Desa Jawi dan di Nibong Tebal. Jadi walaupun rumah itu siap tapi ada orang yang tidak mahu menduduki ataupun tinggal di situ. Jadi inilah pandangan yang patut kita pertimbangkan. Biarlah rumah itu sesuai dan apabila sudah siap biarlah cepat diduduki. Janganlah kita tunggu lama sebab bila kita tunggu lama hutang kita kepada bank meningkat. Kita kena bayar faedah sedangkan kutipan kita lambat, jadi makna kata! pusingan kita? Modal kita tertangguh ataupun terbeku di situ, jadi sepatutnya biarlah rumah yang kita bina ini cepat kita jual dan cepat kita beri supaya kita mendapat kutipan balik.

Saya rasa dukacita juga oleh kerana ada dua-tiga projek perumahan di kawasan Seberang Perai Selatan dan mungkin di kawasan-kawasan yang lain juga di mana pembinaannya sudah siap 3 tahun lepas, tapi ada lagi yang belum diperuntukkan. Inilah yang kita kata rugi tadi, Tuan Speaker. Walaupun dari segi jawapan pengerusi yang berkenaan kelmarin beliau kata tidak ada kerugian, tapi saya rasa kita menanggung kerugian atas kelewatan ini. Kerosakan-kerosakan seperti cermin pecah, dan sebagainya perlu diperbaiki, kita *repair* balik. Itu adalah kos perbelanjaan yang perlu kita keluarkan. Jadi kalau kita lambat bermakna lagi banyak yang kita rugi.

Yang Berhormat Tuan Speaker, saya juga berterima kasih atas ucapan Tuan Yang Terutama yang telah menekankan ataupun memberi per-

hatian yang berat terhadap petani dan nelayan di Pulau Pinang. Kita tahu bahawa peladang-peladang adalah satu golongan masyarakat yang jauh ketinggalan dari segi ekonominya ataupun dari segi pendapatannya atau lain-lain perkara ini. Nelayan dan petani adalah satu golongan masyarakat yang berpendapatan kecil dan masalah yang dihadapi oleh nelayan sekarang adalah banyak. Jangan kita ingat nelayan tidak ada masalah, Ahli Pengkalan Kota yang duduk di bandar sahaja ada masalah; nelayan lebih banyak masalah.

Masalah yang pertama sekali dihadapi oleh nelayan bila kawasan-kawasan mereka dicerobohi oleh kumpulan-kumpulan pukat haram, umpamanya pukat "apollo" yang tidak diberi lesen oleh Kementerian yang berkenaan, tapi mereka ini sentiasa bermaharajalela di kawasan-kawasan pantai, menggugat kedudukan dan juga pendapatan nelayan-nelayan di kawasan pantai. Saya tinggal berhampiran dengan Perak dan saya rasa nelayan di sebelah Peraklah yang menggunakan pukat "apollo". Boleh dikatakan tiap-tiap hari ada, mungkin sekarang ini orang ramai sudah jemu untuk membuat pengaduan kerana setiap kali mereka melapor tindakan-tindakan yang tidak begitu berkesan diambil oleh pihak-pihak yang berkenaan, jadi kadangkala mereka ini tidak mahu melapor. Sudah tidak ada gunanya. Yang sebenarnya pukat "apollo" ini masih banyak lagi tiap-tiap hari. Nelayan kita pergi ke laut pukul 5.00 pagi tetapi nelayan-nelayan pukat "apollo" turun ke laut pada waktu malam.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat boleh pastikan tidak ada lesen?

Ahli Kawasan Sungai Aceh (Datuk Haji Ahmad bin Saleh):

Memang pukat "apollo" tidak ada lesen, Tuan Speaker. Ianya tidak dikeluarkan oleh Kementerian Pertanian. Apa yang saya dimaklumkan bahawa Kementerian Pertanian tidak mengeluarkan lesen pukat "apollo", tapi pukat "apollo" ini digunakan dengan pandai iaitu di atas yang halal di bawah yang haram. Jadi kalau kita tidak mengesan betul-betul, bila sampai ke tempat orang ramai mereka menggunakan yang halal, bila tidak ada penguatkuasa, yang haram digunakan; jadi yang haram lebih banyak digunakan dari yang halal. Inilah yang mengurangkan pendapatan nelayan, bukan sahaja di kawasan saya, tetapi di Telok Bahang pun selalu diserang.

Tuan Speaker:

Tapi Telok Bahang tidak bising.

Ahli Kawasan Sungai Aceh (Datuk Haji Ahmad bin Saleh):

Tidak bising, oleh sebab Ahli Yang Berhormat di kawasan itu sendiri turun. Dia 'ligan'. Dia pergi ke laut, dia ligan sampai ke sempadan. Jadi inilah satu perkara yang saya rasa patut diberi perhatian. Kalau Kedah, dekat dengan Thailand, tapi kalau Perak, jauh sedikit. Jadi itulah pandangan atas ingatan dan hasrat Kerajaan untuk memperbaiki para nelayan. Saya suka mengambil kesempatan mengucapkan terima kasih.

Tuan Speaker, ingin saya menyentuh ucapan yang ditekankan oleh Tuan Yang Terutama mengenai Pasukan Petugas. Pasukan Petugas yang telah dibentuk oleh Kerajaan Negeri telah dapat memainkan peranan yang begitu baik. Walaupun dalam masa yang singkat seribu lebih orang-orang yang telah diberhentikan kerja di kilang telah diberi latihan dan akan terus memberi latihan kepada anak-anak kita yang akan keluar dari bangku sekolah. Saya suka hendak syorkan kepada pengerusi yang berkenaan supaya selain dari memberi latihan kepada orang-orang yang diberhentikan bekerja di kilang dan anak-anak kita yang akan keluar dari sekolah kita juga perlu memberi latihan kepada anak-anak pekebun kecil seperti anak-anak pekebun kelapa, anak-anak nelayan dan anak-anak petani. Mereka tidak mempunyai kemahiran, jadi eloklah mereka ini juga tidak kita ketepikan. Kita boleh memberi mereka latihan dan sebagainya supaya mereka mendapat kemahiran untuk menghadapi masa yang akan datang.

Jadi memanglah menjadi hasrat Kerajaan untuk menambahkan bukan kepada satu juta seperti yang disebutkan oleh Ahli Pengkalan Kota. Itu tidak cukup, tapi kalau kita buat lebih, bila kita hendak bawa anggaran tambahan dia tidak mahu sokong. Jadi tahu bercakap sahaja tapi tidak mahu membuat kerja. Inilah satu perkara yang tidak patut berlaku. Macam kelmarin bila kita membahaskan anggaran tambahan, dia membawa perkara lain; yang sebenarnya kita hendak berbincang mengenai Perpustakaan Awam seperti membuat tambahan dan lain-lain, tapi dia bercakap berkenaan perkara lain. Pembangkang telah cuba memukar belit. Jadi saya ingin memberi ingatan kepada rakyat Pulau Pinang supaya jangan terpengaruh dengan apa yang dibuat oleh terutama sekali D.A.P.

Jadi kita tahu wakil mereka hanya ada dua orang, tapi seorang sudah kena tendang, tinggal lagi satu di dalam; yang ada di sini pun tinggal "sebutir" sahaja, jadi diapun tidak tahu apa nak buat. Untuk bercakap di sini pun disuruh, jadi kalau orang lain yang menulis, susahlah sedikit untuk dia bercakap. Jadi eloklah kita memberi perhatian kepadanya. Kalau seorang di situ sunyi boleh masuk di sebelah kita sini supaya ramai. Kalau kita bersatu kita boleh kuat, kita boleh stabilkan kedudukan politik di Negeri Pulau Pinang dan kita boleh memajukan Negeri Pulau Pinang ini dengan lebih pesat lagi. Tidak payahlah duduk di situ seorang. Saya ingat Tuan Speaker setuju, bukan? Tidak payah kacau-kacau.

Saya juga ingin mengambil kesempatan melalui Dewan ini mengucapkan terima kasih atas usaha Kerajaan membangunkan kawasan-kawasan pertanian, khususnya bagi Kawasan Seberang Perai Selatan kerana Seberang Perai Selatan telah diambilalih oleh Projek Krian/Sungai Manik. Kita patut mengucapkan terima kasih kerana Projek Krian/Sungai Manik telah membawa begitu banyak pembangunan dan kemudahan kepada petani. Saya rasa eloklah kita rakamkan di dalam Dewan ini bahawa segala rancangan yang dibuat melalui Projek Krian/Sungai Manik telah membawa satu perubahan yang baik kepada para petani di kawasan saya iaitu di Kawasan Sungai Acheh yang mana pada peringkat permulaan lebih dari \$4.5 juta telah dibelanjakan bagi memperbaiki saliran membuang air dan juga parit-parit bagi kemasukan air, jadi sistem pamaritan yang begitu baik setakat ini telah dapat memperbaiki kedudukan hasil pertanian di kawasan itu. Dan begitu juga mengadakan jalan-jalan kampung, jalan-jalan ke bendang dan jalan-jalan ke ladang untuk mengeluarkan hasil-hasil pertanian yang mana ini mengurangkan kos [pertanian ataupun kos kepada petani-petani bagi mengeluarkan hasil. Oleh itu ini adalah satu kejayaan yang sangat baik dan kita harap supaya projek ini dapat diteruskan sehingga selesai dan dapat memperbaiki keadaan yang sebenarnya. Jadi setakat ini pun sudah baik, tapi kita hendaklah meminta tambahan kepada peruntukan yang ada itu supaya keadaan di kawasan ini terus diperbaiki.

Tuan Speaker, akhir sekali saya juga ingin mengambil kesempatan mengucapkan terima kasih kepada Kerajaan Negeri yang telah memberi peruntukan kepada Jawatankuasa Agama Negeri. Pengerusi Agama dan Kebajikan Negeri telah dapat berusaha bagi memperbaiki sekolah-sekolah agama rakyat kerana perkara ini telah saya cakapkan sejak beberapa lama bila saya masuk dulu. Saya

telah bertanya bila Kerajaan akan mengambilalih sekolah agama rakyat tapi hari ini usaha-usaha telah kita nampak bahawa Kerajaan telah pun mula mengambil tindakan bagi memperbaiki sekolah agama rakyat. Jadi saya ucapkan terima kasih kerana Seberang Perai Selatan telah mendapat dua peruntukan yang besar. Satu ialah memperbaiki sekolah-sekolah rendah, sekolah-sekolah agama rakyat di Sungai Bakap dan juga di Sungai Acheh. Kerajaan telah pun membuat keputusan untuk menaikkan taraf sekolah-sekolah agama rakyat bukan sahaja di kawasan Seberang Perai Selatan tetapi di seluruh negeri Pulau Pinang iaitu menaikkan taraf sekolah rakyat ini kepada sekolah menengah agama rakyat. Jadi ini adalah satu langkah yang patut dipuji. Inilah antara usaha-usaha Kerajaan bagi memperbaiki pengajian dalam bidang pengetahuan agama Islam di Negeri Pulau Pinang. Sekolah-sekolah menengah agama rakyat ini merupakan sekolah campuran iaitu akademik dan juga agama. Kerajaan Negeri telah memberi peluang pada anak-anak kita yang telah meninggalkan bangku sekolah dan yang tidak dapat meneruskan pelajaran dalam bidang akademik sepenuhnya supaya mereka dapat belajar di sekolah-sekolah menengah agama rakyat dan peluang mereka masa hadapan akan menjadi amat cerah.

Sesudah mereka tamat belajar di sekolah-sekolah agama rakyat, mereka boleh dapat melanjutkan pelajaran di Kolej Islam dan seterusnya ke Universiti Al-Azhar di Mesir. Adalah menjadi matlamat Kerajaan Negeri kita untuk mengadakan bangunan asrama di Mesir supaya kemasukan pelajar-pelajar kita ke Mesir tidak akan putus. Jadi ini merupakan anak tangga untuk kita memberi latihan kepada anak-anak kita supaya Negeri Pulau Pinang akan dapat melahirkan lebih banyak cerdek pandai dalam bidang agama khususnya alim ulamak di Negeri Pulau Pinang. Mereka bukan sahaja akan dapat berkhidmat di Negeri Pulau Pinang malahan akan dapat memberi khidmat mereka kepada masyarakat di seluruh Malaysia.

Sebagai penutup, saya ingin menjelaskan kepada Ahli dari Pengkalan Kota yang selalu menyentuh mengenai UMNO. Kita haruslah sedar bahawa UMNOlah yang telah membuat satu pengorbanan dan UMNO jugalah yang telah membawa satu kejayaan yang besar, bukan sahaja untuk menjaga orang-orang Melayu tetapi juga untuk menjaga rakyat di Negeri Pulau Pinang keseluruhannya. Kita tidak patut lupa kerana melalui UMNO, MCA dan MIC, kita telah dapat menuntut kemerdekaan negara kita, jadi kalau Ahli dari Pengkalan Kota kata UMNO tidak baik,

dia kena masuk dan duduk sama kita di sini supaya boleh tahu apa yang kita buat adalah untuk kebaikan rakyat seluruh negeri atau seluruh negara kita. Saya hendak ingatkan Ahli Yang Berhormat bahawa di dalam Dewan yang akan datang kalau terpilih lagi selepas pilihanraya janganlah bangkitkan perkara-perkara perkauman dan janganlah menyentuh soal-soal parti dalam Dewan ini kerana Dewan ini adalah Dewan yang mulia, tempat untuk berfikir, mengkaji dan merancang bagi faedah rakyat.

Jadi dengan kata-kata itu, Yang Berhormat Tuan Speaker, saya sekali lagi menyokong penuh ucapan usul yang dibawa oleh rakan saya dari Bagan Ajam untuk mengucapkan ucapan setinggi-tinggi terima kasih kepada Tuan Yang Terutama yang telah sudi melafazkan ucapan kepada Dewan ini dan telah menyentuh banyak perkara yang boleh memberi faedah kepada rakyat di seluruh Negeri Pulau Pinang.

Sekian, terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga jam 2.30 petang untuk membolehkan Ahli-ahli yang lain mengambil bahagian.

Dewan ditangguhkan pada jam 12.57 petang.

Dewan bersidang semula pada jam 2.35 petang.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan bersidang semula dengan perbahasan ucapan Tuan Yang Terutama.

Ahli Kawasan Tasek Gelugor (Tuan Haji Md. Noor bin Ahmad):

Tuan Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan ucapan T.Y.T. Yang diPertua Negeri Pulau Pinang pada 16 Jun yang lalu. Y.B. Tuan Speaker, sebelum kita menyampaikan sedikit sebanyak ucapan saya, terlebih dahulu saya ingin sampaikan beberapa rangkap pantun untuk halua telinga terutama sekali kepada Ahli Kawasan Pengkalan Kota. Pantun saya yang pertama:

Tun Dato Dr. Awang bin Hassan,
Pemerintah kita Negeri Pulau Pinang,
Sama-samalah kita menjaga keamanan,
Supaya rakyat senang lenang.

Pantun yang kedua:

Barisan Nasional parti politik,
Jadi pemerintah negara Malaysia,
Mencari helah mencuba taktik,
Demi faedah tidak jadi sia-sia.

Dan rangkap pantun yang akhir:

Barisan Nasional Parti Pembangkang,
Tidak serupa Parti Pas dan D.A.P.,
Menegak cita-cita menjaga haluan,
Menjaga rakyat dengan penuh rapi.

Tuan Speaker, tujuan saya mengemukakan pantun ini ialah untuk menerangkan sedikit sebanyak kepada wakil tunggal D.A.P. yang ada pada petang ini. Adalah jelas kepada kita pada petang kelmarin bila beliau telah memberi ucapan yang saya rasa masih ragu-ragu kepada partinya sendiri. Dalam ucapan beliau, beliau telah menyeru — ini bukan saya yang cakapkan, tapi beliau sendiri yang menyuarakan — bahawa segala apa yang telah Kerajaan kita lakukan hendaklah dikaji semula. Beliau meminta kajian itu dan ini dibuat. Jadi jelas pada saya bahawa berdasarkan apa yang beliau ucapkan itu beliau yakin Parti D.A.P. tidak boleh menang dalam pilihanraya yang akan datang. Oleh sebab itu beliau banyak merayu kepada Kerajaan Barisan Nasional. Jadi di sini D.A.P. sendiri lebih awal telah menunjukkan sikap tidak yakin kepada partinya sendiri dan saya ucapkan syabas kepada Ahli Pengkalan Kota di atas keyakinan beliau bahawa Barisan Nasional akan terus memerintah Malaysia khususnya di Negeri Pulau Pinang bagi jangka masa yang saya pun tidak tahu dengan tepat oleh sebab pilihanraya akan diadakan bila-bila masa sahaja. Jadi ini melambangkan bahawa dengan strategi Parti D.A.P. untuk Negeri Pulau Pinang sudah tentulah wakil ini menganggap parti itu tidak akan dapat memerintah Pulau Pinang dan kita juga yakin parti itu tidak akan dapat memerintah Negeri Pulau Pinang. Dengan berdasarkan kepada ucapan beliau dari segi strategi politik kita nampak beliau sangat yakin kita akan beroleh kejayaan.

Tuan Speaker, saya asaskan ini berdasarkan kepada pilihanraya tahun 1978 yang lalu sehingga tahun 1982. Sebelum pilihanraya, kita tengok wakil parti D.A.P. yang ada dalam Dewan ini ialah seramai lima orang dan seorang wakil parti P.A.S. Sesudah selesai pilihanraya tahun 1982, kita dapati wakil D.A.P. yang tinggal di sini hanyalah dua orang. Ini harus D.A.P. kaji. Jangan D.A.P. hanya bercakap di dalam Dewan ini menyuarakan suara rakyat, tetapi yang mereka suarakan itu ialah se-

gelintir daripada kalangan parti itu sendiri. Berasaskan kepada ini, maka kami daripada parti Barisan Nasional ingin bertanya, kalaulah D.A.P. rasa apa yang telah Kerajaan Barisan Nasional lakukan untuk faedah rakyat itu tidak betul, ini tidak kena, apa yang betul?

Saya suka hendak bandingkan di sini pihak Barisan Nasional sendiri telah memuji Y.B. Encik Lee Lam Thye. Beliau ini secara langsung kalau baik beliau kata baik, kalau tidak baik beliau tegor. Ini baru seorang manusia yang betul-betul mempunyai fikiran. Tapi apa yang berlaku kepada wakil D.A.P. yang ada di dalam Dewan ini iaitu Y.B. Encik Teoh Teik Huat, itu tidak betul, ini tidak betul, itu tidak kena, ini tidak kena; yang betul dan yang kena itu apa? Jadi saya menyokong sangat kata-kata rakan saya Y.B. Ahli Kawasan Sungai Nibong bahawa eloklah Yang Berhormat lalu di Jambatan Pulau Pinang, selepas itu terjun terus ke Selat Melaka. Tetapi saya fikir sudah tentulah Ahli dari Pengkalan Kota tidak akan berani melakukan perbuatan seperti itu. Kita yakin Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota mempunyai fikiran, jadi kita harap kita boleh bersama-sama untuk membela rakyat demi menjaga Negeri Pulau Pinang. Kami tidak pernah tolak. Datanglah ke tempat ini dan duduklah bersama-sama dengan Y.A.B. Ketua Menteri dan kita di sini bagi menjaga Negeri Pulau Pinang, kalau ingin hendak berkhidmat lagi.

Tuan Speaker, beralih kepada ucapan Tuan Yang Terutama yang menyebutkan bahawa kemungkinan persidangan Dewan Undangan Negeri yang kita adakan ini, terutama sekali bagi diri saya, ialah ucapan yang terakhir. Saya katakan begitu oleh sebab keadaan kesihatan saya yang tidak dibenarkan oleh pihak perubatan. Jadi saya telah mengumumkan bahawa saya akan mengundur diri. Ini bukan bermakna saya takut menghadapi pilihanraya, tetapi saya ingin memberi peluang kepada orang-orang muda untuk bertanding dan terus berkhidmat kepada Kerajaan dan rakyat. Dan di sini saya ingin memberi nasihat kepada wakil D.A.P. kalaulah hendak bertanding dalam pilihanraya yang akan datang, saya rasa kalau umur lanjut tidak usahlah bertanding lagi. Berilah kesempatan kepada rakan-rakan kita yang lain untuk bertanding.

Tuan Speaker, berasaskan kepada ucapan Tuan Yang Terutama ada beberapa perkara yang saya ingin bangkitkan di sini sebagai ucapan yang mungkin terakhir bagi saya. Pertamanya saya ingin menyampaikan salam daripada semua pengundi

di kawasan saya kepada Tuan Yang Terutama dan mendoakan supaya Tuan Yang Terutama kita akan sentiasa berada di dalam keadaan sihat dan walafiat.

Selain dari itu saya ingin menyentuh mengenai beberapa perkara yang menjadi masalah terutama sekali di kawasan saya, iaitu mengenai Jabatan Kerja Raya. Tuan Speaker, ada beberapa batang jalan yang telahpun dijanjikan oleh Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Tanjung Bungah dalam beberapa mesyuarat yang lalu dalam Dewan ini bahawa akan kita sempurnakan dengan turapan tar. Jadi saya sangatlah berharap apa yang telah dikaji oleh pihak Jabatan Kerja Raya akan dapat disempurnakan sebelum akhir tahun ini.

Jalan-jalan yang saya maksudkan itu ialah jalan di Pokok Tampang yang menjadi masalah yang ketara di kawasan itu dan saya harap akan diambil tindakan yang segera untuk diturapkan dengan tar. Begitu juga dengan jalan yang hampir dengan pekan Tasek Gelugor iaitu di tepi pejabat pos, saya harap ini akan diambil tindakan oleh pihak Ahli yang berkenaan.

Satu perkara lagi yang saya telah bangkitkan dalam mesyuarat Dewan kita yang lalu ialah mengenai peruntukan sebanyak \$300,000.00 untuk membina sebuah mesjid yang sangat uzur di Kampung Baru. Pada masa itu soalan saya telah dijawab oleh Ahli Exco yang menjaga hal ehwal agama. Secara kebetulan pada mesyuarat kita hari ini beliau menjadi Speaker Dewan Undangan Negeri. Saya berharap ini juga akan diambil perhatian oleh sebab saya bimbang bangunan itu akan runtuh ketika ibadah diadakan dan ini akan membahayakan keselamatan orang-orang di tempat itu.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Sudah lupa?

Ahli Kawasan Tasek Gelugor (Tuan Haji Md. Noor bin Ahmad):

Saya sedar, Ahli Yang Berhormat bukan lupa. Saya tidak lupa, saya bukan membelanya, tetapi peruntukan pada waktu itu mungkin tidak sampai oleh kerana kemelesetan ekonomi negara kita.

Selain dari itu padang permainan perlu diadakan dan ini telahpun dibangkitkan dalam mesyuarat Dewan Undangan Negeri yang lalu oleh

Ahli Kawasan Kubang Semang yang telah meminta supaya setiap kawasan ADUN bagi seluruh Negeri Pulau Pinang hendaklah diadakan satu padang permainan. Jawapan dalam mesyuarat yang lalu ialah bahawa padang-padang permainan ini akan diadakan dan akan dikaji untuk dilaksanakan pada tahun hadapan (iaitu tahun ini pada masa itu). Jadi saya harap perkara-pekerja seperti ini akan mendapat perhatian daripada pihak yang berkenaan supaya kita akan dapat tunaikan janji kita kepada orang ramai di kawasan-kawasan berkenaan.

Selain dari itu ada beberapa perkara yang telah menjadi heboh di setengah-setengah parti politik di peringkat bahagian-bahagian iaitulah mengenai cadangan menukarkan nama "Georgetown". Jadi saya rasa amat perlu perkara ini diambil perhatian oleh pihak yang berkenaan yang menjaga nama-nama tempat dan kampung bagi negeri kita ini supaya nama baru bagi Georgetown ini haruslah melambangkan dari segi identiti Malaysia.

Saya bersetuju dengan nama yang telah disyorkan oleh sebuah badan kebajikan di Negeri Pulau Pinang ini, iaitu nama "Kota Tanjong". Oleh sebab Padang Kota ada di sini, jadi sangat tepatlah Georgetown dinamakan "Kota Tanjong".

Baru-baru ini satu lagi nama telahpun disyorkan oleh sebuah badan politik juga iaitu untuk menukarkan nama bandar Butterworth dan ini juga harus mendapat perhatian daripada pihak Kerajaan Negeri. Saya sukaiah mencadangkan supaya nama yang diberikan oleh sebuah badan politik iaitu "Bandar Putra Jaya" boleh diberi perhatian juga seperti nama-nama lain yang telah diberi untuk mendapat keputusan misalnya nama "Bagan Jaya" yang telah disuarakan oleh sebuah badan politik juga terdahulu dari itu. Ini adalah satu cadangan yang harus mendapat perhatian daripada pihak Kerajaan untuk kita sesuaikan dengan keadaan oleh sebab nama-nama yang ada sekarang tidak begitu melambangkan identiti Malaysia. Jadi saya berharap supaya nama-nama seperti ini akan dapat dikaji dan seterusnya diambil keputusan yang sewajarnya.

Selain dari itu — ini sedikit sahaja, Tuan Speaker — dalam kawasan saya juga ada beberapa kawasan yang masih belum lagi mendapat bekalan bekalan lampu bagi tiang-tiang di tepi jalan, jadi saya berharap terutama sekali di Jalan Pokok Tampang ... (ganguan).

Tuan Speaker:

Bekalan air sudah cukup?

Ahli Kawasan Tasek Gelugor (Tuan Haji Md. Noor bin Ahmad):

Bekalan air masih belum cukup, dan nampaknya telahpun diambil perhatian dan akan dilaksanakan. Paip pun ada.

Yang keduanya di tepi jalan dari Kampong Selamat terus ke Pinang Tunggal di mana perlu ada beberapa tiang untuk dibekalkan dengan lampu-lampu jalan dan perkara ini telahpun dirujuk kepada pihak Majlis Perbandaran Seberang Perai untuk diambil tindakan bersama-sama dengan L.L.N. cuma kelewatan pemasangan itu sahaja belum dilakukan. Jadi saya berharap supaya ianya dapat dipercepatkan.

Selain dari itu, Tuan Speaker, saya menyeru kepada pihak Ahli yang menjaga pertanian untuk mengambil perhatian berkenaan tanah rang. Kita pun rasa malang sedikit. Apa hal yang berlaku kita pun tidak tahu memikirkan, makin kita pulihkan tanah rang makin juga menjadi-jadi. Jadi ini adalah adat manusia. Sekarang ini ada lagi kawasan-kawasan yang masih, sesudah kita pulihkan, rang semula ini seterusnya tidak akan menjadi rang lagi pada masa-masa yang akan datang. Dengan adanya projek-projek IADP seperti ini secara langsung pembekalan air ataupun parit tali air di kawasan-kawasan itu akan dapat kita sempurnakan dan ianya akan terus dapat dikerjakan oleh petani-petani dengan beroleh kejayaan, Insya Allah.

Jadi kita berasaskan kepada laporan akhbar mengenai pembukaan rasmi oleh D.Y.M.M. Sultan Kedah di kawasan MADA yang mana satu hektar akan beroleh sebanyak 6 tan padi. Jadi kalaulah kita rancangan seperti ini ada kemungkinan dari satu hektar, 5-6 tan padi akan diperolehi bagi kawasan-kawasan sawah padi di Negeri Pulau Pinang. Ini satu pendapatan yang sangat baik untuk negeri kita. Jadi saya harap kita dapat merancang dengan lebih banyak lagi dan secara langsung ianya akan melibakan seluruh kawasan pertanian, jadi negeri kita ini secara langsung tidaklah akan menjadi rang semula.

Jadi itulah sedikit sebanyak ucapan saya, Tuan Speaker, dan akhir sekali saya menyokong ucapan Tuan Yang Terutama Yang diPertua Negeri Pulau Pinang di Dewan ini.

Terima kasih.

Ahli Kawasan Bukit Tambun (Dr. Khoo Soo Kheng):

Tuan Speaker, saya ingin mengambil kesempatan untuk membahas ucapan T.Y.T. Yang diPertua Negeri yang dibentangkan dalam Dewan yang mulia ini pada hari Isnin yang lalu. Di samping itu ingin saya menyampaikan sebanyak terima kasih atas peluang yang diberikan kepada saya untuk mengambil bahagian dalam perbincangan ucapan Tuan Yang Terutama Yang diPertua Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, pada hemat saya Kerajaan Negeri haruslah diberi pujian yang tinggi atas usahanya ke arah meningkatkan taraf hidup rakyat Pulau Pinang terutamanya pada masa negeri kita sedang menghadapi kesulitan kemelesetan ekonomi. Tidak dinafikan program-program pembangunan yang dilaksanakan oleh Kerajaan setakat ini telah memberi faedah yang besar kepada rakyat khususnya dalam bidang memulihkan ekonomi negeri kita mengatasi masalah pengangguran yang sedang melanda negeri kita dan menyediakan rumah-rumah kos rendah bagi rakyat yang berpendapatan rendah.

Boleh dikatakan Negeri Pulau Pinang adalah mendahului lain-lain negeri dalam bidang pembangunan dan ini terbukti dengan siapnya Jambatan Pulau Pinang semestinya akan mendorong dan menjadikan Pulau Pinang sebagai pusat pembangunan utama bagi Wilayah Utara Semenanjung Malaysia pada masa hadapan kelak. Projek pembangunan raksasa ini akan menggalakkan pertumbuhan dan perkembangan ekonomi negeri kita pada masa yang akan datang.

Tuan Speaker, keikhlasan Kerajaan Negeri untuk mengatasi masalah pengangguran haruslah dipuji dengan tertubuhnya penubuhan Pasukan Petugas yang sedang melatih semula pekerja-pekerja kita bagi mencapai tahap kemahiran dan kepakaran yang tinggi. Dengan adanya Pasukan Petugas ini, maka adalah diharapkan kadar pengangguran dalam negeri akan dapat dikurangkan.

Tuan Speaker, hasrat Kerajaan untuk memperbaiki kehidupan penduduk di luar bandar harus mendapat sokongan sepenuhnya dalam Dewan yang mulia ini. Dalam konteks ini ingin saya menarik perhatian Dewan ini terhadap masalah banjir yang berulang di beberapa kawasan di Nibong Tebal. Pada musim hujan kawasan-kawasan di Sekolah Methodist dan Kampung Tong Hai adalah sentiasa dilanda banjir. Boleh dikatakan pada masa Sekolah Methodist dilanda banjir

kanak-kanak sekolah terpaksa pergi ke sekolah dengan memakai kasut 'boot' getah dan belajar dalam bilik darjah yang ditenggelami air setinggi enam hingga tujuh inci. Keadaan ini tidak akan membantu murid-murid dalam pelajaran mereka malahan akan menjadi punca bahaya kepada kanak-kanak kecil. Sebelum sebarang kemalangan berlaku ingin saya menggesa Kerajaan mengambil tindakan segera untuk mengatasi masalah banjir di Sekolah Methodist dan Kampung Tong Hai agar keselamatan kanak-kanak sekolah tidak akan terancam dan rakyat tidak akan mengalami sebarang kerugian dan kerosakan harta benda mereka.

Tuan Speaker, selaras dengan hasrat Kerajaan untuk meningkatkan taraf hidup rakyat di kawasan luar bandar, kepentingan projek pembinaan Jambatan Batu Kawan/Bukit Tambun haruslah dititikberatkan dan diberi keutamaan yang sewajarnya. Perkara seumpama ini telah banyak kali dibangkitkan di dalam Dewan yang mulia ini. Sungguhpun Kerajaan telah meluluskan projek ini tetapi ditangguhkan pembinaannya akibat kemelesetan ekonomi.

Tuan Speaker, pembinaan Jambatan Batu Kawan/Bukit Tambun tidak seharusnya dilambatkan kerana dengan adanya jambatan ini ia akan mendorong perkembangan dan pertumbuhan ekonomi di kawasan ini sambil memelihara keselamatan rakyat yang masa kini terpaksa menggunakan feri untuk berulang-alik dari Batu Kawan ke Bukit Tambun. Pada hari persekolahan, kanak-kanak sekolah menggunakan feri yang tunggal ini untuk pergi ke sekolah mereka. Feri ini adalah buruk keadaannya, tidak patut digunakan lagi dan harus diganti dengan satu jambatan baru. Kerajaan harus mengutamakan projek pembinaan jambatan ini untuk mengelakkan tragedi feri yang mungkin berlaku pada satu masa nanti.

Tuan Speaker, sebelum tragedi feri di Sungai Kerian berlaku pada tahun 1972, rakyat di Bandar Baru dan Parit Buntar telah membuat rayuan demi rayuan kepada Kerajaan untuk membina jambatan di antara kedua-dua pekan itu tetapi malangnya rayuan mereka tidak diindahkan oleh Kerajaan. Jambatan Bandar Baru/Parit Buntar cuma dibina selepas berlakunya tragedi feri Sungai Kerian pada tahun 1972 di mana ramai murid-murid sekolah terkorban.

Tuan Speaker, pengalaman pahit seumpama ini tidak sepatutnya dibenarkan berulang di Batu Kawan/Bukit Tambun dan cara yang paling berkesan untuk mengelakkan pengalaman pahit ini

ialah dengan membina Jambatan Batu Kawan/Bukit Tambun dengan secepat mungkin. Saya merayu kepada pihak Kerajaan membina Jambatan Batu Kawan/Bukit Tambun dengan segera dan janganlah dikatakan Kerajaan cuma akan membina jambatan atas pengorbanan nyawa sepertimana yang disaksikan dalam tragedi feri di Sg. Kerian pada tahun 1972.

Tuan Speaker, kebanyakan kampung-kampung baru Cina di Negeri Pulau Pinang terutamanya di kawasan Seberang Perai Selatan adalah terletak di kawasan luar bandar dan didapati ketinggalan di luar arus pembangunan sejak kemerdekaan. Baru-baru ini Kerajaan telah mengumumkan hasrat dan komitmennya untuk membangunkan kampung-kampung baru Cina di seluruh negeri kita. Pengumuman ini adalah diterima dengan baik oleh semua rakyat pada keseluruhannya dan penduduk-penduduk kampung baru khasnya.

Tuan Speaker, kampung-kampung baru Cina selama ini telah dibiarkan oleh Kerajaan sebagai seorang anak tiri. Untuk menyakinkan penduduk-penduduk kampung baru terhadap keikhlasan Kerajaan untuk membangunkan kampung baru mereka, pengumuman Kerajaan haruslah disusuli oleh saluran bantuan kewangan yang realistik dan cukup kepada setiap kampung baru Cina di seluruh negeri kita. Tetapi malangnya peruntukan yang dikhaskan bagi pembangunan kampung baru adalah tidak mencukupi.

Di bawah Rancangan Malaysia Kelima, cuma \$25,300,000.00 diperuntukkan bagi membangunkan kesemua 452 buah kampung-kampung baru di seluruh negeri kita. Jika peruntukan ini dibahagikan di antara 452 buah kampung baru ini maka sebuah kampung baru akan cuma mendapat lebih kurang \$56,000.00 sahaja. Dengan peruntukan yang begitu kurang, bagaimanakah kampung baru Cina akan dibangunkan di bawah Rancangan Malaysia Kelima?

Bagi kampung-kampung baru Cina di Seberang Perai Selatan, baru-baru ini Kampong Valdor cuma diberi peruntukan sejumlah \$40,000.00, Kampong Jawi \$10,000.00 dan Kampong Sungai Kecil \$8,000.00. Tidak dinafikan peruntukan ini adalah kurang memuaskan. Apakah projek pembangunan yang boleh dijalankan dengan wang peruntukan yang begitu kurang?

Dalam konteks ini Kerajaan Negeri haruslah mengambil inisiatif sendiri untuk menyalurkan

lebih banyak peruntukan bagi pembangunan kampung-kampung baru Cina dalam Negeri Pulau Pinang. Selain daripada itu kawasan kampung baru haruslah diperluaskan untuk membolehkan aktiviti pertanian dan pembinaan rumah dijalankan. Satu kawasan khas pun haruslah dikhaskan sebagai tapak industri kecil untuk menggalakkan perkembangan ekonomi perkampungan baru. Kemudahan-kemudahan asas seperti jalan dan longkang haruslah disempurnakan.

Tuan Speaker, jika Kerajaan benar-benar menitikberatkan pembangunan kampung-kampung baru dengan menyediakan kemudahan-kemudahan asas dan menyalurkan lebih banyak wang peruntukan kepada kampung baru maka sudah pasti penduduk-penduduk kampung baru akan diyakinkan terhadap keikhlasan Kerajaan untuk menubuhkan sebuah pentadbiran yang berjiwa rakyat. Dengan ini saya menyokong ucapan Tuan Yang Terutama Yang diPertua Negeri, terima kasih.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Jusoh @ Yusoff Hilmi bin Hj. Shafi e):

Tuan Speaker, Y.A.B. Ketua Menteri, Dr. Lim Chong Eu dan sahabat-sahabat saya Yang Berhormat sekalian. Saya juga bangun menyokong di atas lafaz ucapan yang telah dibentangkan oleh Yang diPertua Negeri pada 16 Jun, 1986 bagi pembukaan Dewan bagi Penggal Keempat Dewan Undangan Negeri Yang Keenam ini.

Kita memanglah sedar sedikit sebanyak keadaan kedudukan kemelesetan dunia yangmana telah melibatkan keadaan kedudukan ekonomi negara kita dan negeri kita Pulau Pinang ini sendiri, tetapi kita merasa bangga dan bertuah sekali kerana dengan sokongan penuh rakyat yang memberi kerjasama kepada pucuk pimpinan kita Y.A.B. Ketua Menteri, kita dapat melaksanakan dengan sepenuhnya apa yang diamanahkan, dipohon dan diminta oleh wakil-wakil mereka. Apa yang kita tuntutan dan apa yang kita lakukan di dalam Dewan yang mulia ini, saya rasa, tidak ketinggalan dipenuhi oleh Kerajaan Negeri kita walaupun dalam keadaan kemelesetan. Dengan adanya perhubungan yang begitu baik di antara Kerajaan Negeri dan Kerajaan Pusat maka saya rasa tidak ada satupun halangan di atas kedudukan rancangan-rancangan kita di dalam Negeri Pulau Pinang ini. Kita tentu dapat melaksanakannya dengan sepenuhnya walaupun bantuan-bantuan itu akan didapati oleh rakyat.

Berkenaan masalah kedudukan pekerja-pekerja kilang, apa yang kita dengar di dalam

Dewan pada masa yang lalu ialah pihak-pihak yang bertanggungjawab di dalam Dewan ini telah memberi akuan untuk mencari jalan dan berikhtiar untuk memenuhi kewajipan-kewajipan yang ditanggung oleh Kerajaan kepada mereka yang dihentikan daripada kilang-kilang. Apa yang kita dapat tahu buat masa sekarang ini, Alhamdulillah, industri sudah boleh sedikit sebanyak mengambil semula beribu-ribu orang untuk menyediakan langkah-langkah kerja di dalam industri-industri. Saya rasa kita berpuashati dan berterima kasih kepada pihak Kerajaan yang telah berusaha begitu gigih untuk memenuhi hasrat rakyat.

Berkenaan dengan sektor pertanian, pertanian adalah satu perkara yang saya rasa paling penting dalam negara kita ini kerana ramai penduduk atau rakyat di luar bandar bergantung hidup kepada pertanian. Oleh sebab usaha-usaha Kerajaan kita dalam bidang pertanian begitu ber-sungguh-sungguh, saya rasa tidak ada ruang lagi bagi rakyat menyoalkan dalam soal pertanian ini. Kadang-kadang kita fikirkan barangkali apa yang kita kemukakan kepada rakyat tidak akan boleh dijalankan, rupanya manakala Kerajaan menyampaikan sesuatu rancangan itu maka sambutan rakyat sangatlah baik sehinggakan rancangan-rancangan yang belum ada pada masa yang lalu pun turut mendapat sambutan yang baik.

Nampaknya kaum-kaum tani kita sekarang ini telah dapat menambahkan hasil pendapatan mereka melalui projek-projek yang telah ditunjukkan ataupun telah diberi bantuan oleh pihak Kerajaan. Kita rasa pada masa yang lalu kita tidak mempunyai itik-telur tetapi pada masa sekarang perkara itik-telur yang dimajukan oleh Kerajaan merupakan satu lapangan yang luas dan boleh mendatangkan pendapatan yang banyak kepada penduduk-penduduk yang ingin mencuba dan berusaha dengan bantuan dan pertolongan Kerajaan Negeri dan begitu juga dari segi-segi yang lain umpamanya lembu tenusu ataupun lembu daging.

Walau macamanapun, saya rasa dan saya berharap pihak yang berkenaan dalam soal pertanian ini kenalah sedikit sebanyak mencari jalan oleh kerana kemajuan yang dibuat oleh rakyat di seluruh luar bandar hasil dari apa yang dirancang oleh Kerajaan kadangkala ada juga perkara-perkara yang dirungutkan oleh pihak yang berkenaan, iaitu rakyat. Ini adalah disebabkan kalau sudah maju dalam ternakan daging, timbul pula perkara-perkara yang tidak menyenangkan bagi penternak-penternak lembu daging ini kerana ada

masa-masanya pihak pembeli-pembelinya mencari helah atau mencari jalan untuk menurunkan harganya Begitu juga dengan harga-harga barang yang lain-lain, sesudah diusahakan bersungguh-sungguh oleh pihak petani-petani ianya menjadi permainan orang-orang tengah yang selalunya ditatangkan kepada pengusaha-pengusaha atau rakyat di kampung-kampung.

Dalam masalah Pihak Berkuasa Air, saya juga mengucapkan terima kasih kerana Pihak Berkuasa Air telah menjalankan usahanya dengan bersungguh-sungguh. Sehingga hari ini saya rasa rakyat di seluruh kawasan telah mendapat nikmat daripada Pihak Berkuasa Air yang saya agak pada masa ini lebihkurang 95% daripada penduduk-penduduk Negeri Pulau Pinang ini telahpun mendapat bekalan air. Apa yang mendukacitakan di setengah-setengah tempat ialah air yang datang daripada paip-paip Pihak Berkuasa Air kadangkala didapati berselut seperti yang boleh dilihat kalau air kolam atau air dibiarkan bertakung selama dua atau tiga hari.

Tuan Speaker:

Bolehkah Yang Berhormat sebutkan di mana tempatnya?

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Jusoh @ Yusoff Hilmi bin Hj. Shafie):

Kalau di luar bandar di kebanyakan tempat, tetapi di dalam bandar tidak ada. Ini yang saya hairan sedikit. Kalau di luar bandar, yang saya dengar, perkara sedemikian selalu berlaku di kawasan Padang Cempedak, Jarak Atas, Padang Menora, Lahar Yooi dan juga di kawasan Penaga (ketawa).

Tuan Speaker:

Terima kasih.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Jusoh @ Yusoff Hilmi bin Hj. Shafie):

Pada pendapat saya, barangkali paip ini terlalu lama ditanam dan pada masa dipasang kan paipnya kecil kerana mengikut keadaan bilangan rumah yang pada masa itu pun sedikit, tidak banyak. Tetapi hari ini oleh sebab terlampau ramai orang sudah berkehendakkan air paip dan salurannya kecil dan lama, barangkali kalau dilepaskan kuat ianya akan pecah kalau tidak dilepaskan kuat pula, airnya tidak naik ke tempat-tempat yang dikehendaki. Saya rasa kalau tempat kurungan air itu tinggi sedikit, airnya tidak boleh naik. Pecahan

ini, saya ingat, berlaku dua hari sekali atau tiga hari sekali pecah pun ada. Kalau pecah, selutnya pun banyak dan hendak mandi pun tidak tergamak, selut banyak.

Jadi walaupun saya kata saya berpuashati dengan kerja-kerja Pihak Berkuasa Air ini kerana membekalkan air kepada semua penduduk kita, cuma sedikit sahaja lagi masalah yang belum diselesaikan, barangkali oleh sebab ada dua buah rumah sahaja di situ, jadi lambatlah sikit. Tetapi yang lain-lainnya semua sudah mendapat bekalan air. Oleh sebab itu saya harap Pihak Berkuasa Air boleh tolong mengambil langkah seberapa cepat yang boleh supaya dapat membekalkan air yang bersih bagi memuaskan hati rakyat. Pihak doktor pun asyik *complaint* mengenai ramai sangat orang yang demam. Barangkali demam ini pun disebabkan oleh air yang berselut air. Dengan sebab itu adalah mustahak sekali bagi kita memperbaiki keadaan ini dengan cepat.

Berkenaan dengan Jabatan Hal Ehwal Ugama, saya juga berterima kasih kerana jabatan ini telah banyak menjalankan aktiviti-aktiviti yang telah diputuskan atau dibawa oleh Yang Berhormat wakil-wakil rakyat di dalam Dewan yang mulia ini. Tetapi ada satu perkara yang saya hendak tuntutan supaya dipercepatkan. Pertama sekali, saya rasa semua rakyat yang beragama Islam di seluruh Negeri Pulau Pinang ini berasa sangat suka hati dan berterima kasih oleh kerana guru-guru agama yang ramai di dalam Negeri Pulau Pinang ini telah mendapat bantuan daripada J.P.A. Begitu juga sebagaimana kata Y.B. Datuk Haji Ahmad bin Saleh berkenaan dengan sekolah-sekolah rakyat yang banyak sudah diadakan di tiap-tiap daerah, dan begitu juga berkenaan memperbaiki mesjid-mesjid yang buruk ataupun menambahkan tempat-tempat yang tidak cukup untuk bersembahyang.

Walaupun bagaimanapun, masih ada rungutan daripada guru-guru agama di sekolah-sekolah rakyat yang mana saya rasa Kerajaan telah menimbangkan perkara ini pada dasarnya tetapi di mana tersangkutnya saya pun tidak tahu. Saya berharap pihak yang berkenaan boleh berhubung dengan pihak di Kuala Lumpur dengan cepat sedikit. Mudah-mudahan apa yang ditunggu oleh guru-guru sekolah rakyat ini akan dapat dirasakan dengan cepat sedikit juga, kalau boleh, jangan sampai habis tahun ini lagi elok.

Dalam perkara korekan jalan oleh Pihak Berkuasa Air dan juga Telekom, banyak jalan-jalan

yang dikorek di sana sini dibiarkan berlubang dan tidak dikambus serta ditinggalkan begitu saja. Jika tanah-tanah ditimbunkan di tepi jalan, bila hujan, parit-parit itu akan terus terkambus, maka dengan itu air hujan akan masuk ke kampung-kampung dan menyebabkan banjir berlaku.

Lagi satu saya berterima kasih kepada pihak Jabatan Parit dan Taliair yang telah menjalankan rancangan IADP yang boleh memberi faedah yang besar kepada rakyat di dalam kawasan saya iaitu Padang Menora, iaitu dengan cara membina parit-parit dan jalan-jalan baru di seluruh sawah dan ladang. Walau bagaimanapun, sebolehnya projek ini hendaklah disegerakan kerana saya bimbang dan takut bila hujan lebat semuanya akan tenggelam kerana semua parit sekarang ini telah tersumbat.

Tuan Speaker, saya tidak ingin memanjangkan ucapan ini, cuma saya hendak sambung sedikit lagi berkenaan dengan KOMTAR dan Jambatan Pulau Pinang. Jadi ada pihak di dalam Dewan yang mulia ini — tidak ramai, cuma seorang saja — yang ucapannya pada Dewan ini kelmarin sungguh panjang. Bagi beliau nampaknya KOMTAR dan jambatan ini tidaklah berguna kepada rakyat. Saya rasa ini tentulah tidak betul. Kalau kita tanya kepada tiap-tiap orang rakyat pun barangkali tidak akan mengakui bahawa KOMTAR dan jambatan ini tidak berguna pada kita. Saya rasa bagi Kerajaan inilah satu usaha yang boleh memberi keuntungan kepada semua rakyat bukan sahaja rakyat Negeri Pulau Pinang tetapi kepada rakyat di seluruh negara kita ini, bahkan pelancong-pelancong juga akan menerima sedikit sebanyak faedah-faedah dari apa yang kita buat.

Apa yang kita banggakan ialah bahawa KOMTAR dan jambatan ini akan menjadi sejarah kepada anak cucu kita di masa akan datang. Pada hari ini kita semua berbangga dengan usaha-usaha kita ini tetapi sejarah akan menjadikannya satu riwayat kepada anak cucu kita di masa yang akan datang. Jadi pada saya ini adalah satu kejayaan yang besar kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang.

Pihak pembangkang kelmarin tidak berani pula hendak sebut fasal Mengkuang Dam kerana barangkali beliau bimbang kalau disebut fasal *dam* itu pun tidak guna, harus tidak dapat mandi dan tidak dapat minum air.

Hanya sekian, Tuan Speaker, saya menyokong di atas cadangan Ahli Dewan Undangan Negeri dari Bagai Ajam yang telah mencadangkan

usul ucapan terima kasih bagi pihak Yang diPertua Negeri Pulau Pinang. Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Tuan Speaker, saya mohon izin bangun untuk mengambil bahagian dalam ucapan terima kasih di atas ucapan Tuan Yang diPertua Negeri Pulau Pinang di pembukaan rasmi Mesyuarat Yang Kelima, Penggal Yang Kelima, Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang Yang Keenam pada 16 Jun, 1986.

Tuan Speaker, kita bersyukur kepada Allah Subhanahu Wataala dan dengan izin limpahNya marilah bersama-sama kita berdoa kepada Allah Subhanahu Wataala dan memberi salam dan selawat kepada Nabi Besar kita Mohammad s.a.w., keluarganya, sahabat-sahabatnya dan seterusnya kaum muslimin dan muslimat serta ummah manusia umumnya kerana dengan limpahNya Tuan Yang Terutama setelah memasuki hospital telah bertambah sihat dan dapat merasmikan Dewan kita Yang Keenam Bagi Penggal Yang Kelima.

Saya juga menyokong penuh rakan-rakan saya yang telah mengambil bahagian membahaskan usul terima kasih di atas ucapan yang telah dilafazkan oleh Tuan Yang Terutama terutama kepada perkhidmatan awam, angkatan tentera, polis, juga kepada pemimpin-pemimpin masyarakat, pekerja-pekerja sukarela, anggota-anggota pertubuhan kebajikan dan seterusnya kepada semua golongan yang telah menunjukkan perkhidmatan yang baik terhadap Negeri Pulau Pinang. Tujuan kita ialah untuk membangunkan sosial ekonomi masyarakat kita supaya rakyat kita yang terdiri daripada berbagai golongan ini dapat meninggikan taraf hidup mereka sepertimana yang dikehendaki oleh Kerajaan. Kita perlu mengekalkan perpaduan, muhibbah dan juga kestabilan masyarakat kita supaya segala hasil yang terdapat, hasil dari rancangan-rancangan pembangunan Negeri Pulau Pinang ini akan sama-sama kita rasai seperti kata orang tua-tua, duduk sama rendah, berdiri sama tinggi.

Kita dapat melihat dari ucapan betapa gigihnya Y.A.B. Ketua Menteri kita untuk membangunkan Negeri Pulau Pinang ini dengan kerjasama Ahli-ahli Majlis Mesyuarat Kerajaan dan juga rakan-rakan kita di dalam Dewan ini dengan dibantu oleh kakitangan-kakitangan Kerajaan yang gigih. Kerajaan Negeri Pulau Pinang telah dapat menunjukkan perkhidmatan yang baik sehingga

kejayaan telah dapat kita buktikan dengan nyata kepada rakyat Negeri Pulau Pinang ini. Walaupun kita tahu tekanan-tekanan kemelesetan ekonomi sedang dihadapi di seluruh dunia khususnya di Negeri Pulau Pinang ini, Kerajaan kita telah dapat berusaha dengan sedaya upaya bagi meninggikan lagi kedudukan pembangunan dan prestasi di Negeri Pulau Pinang.

Dengan hal yang demikian kita juga mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri yang dipimpin oleh Yang Amat Berhormat yang telah dapat bekerjasama dengan Kerajaan Pusat yang dipimpin oleh Y.A.B. Dato' Seri Dr. Mahathir, Perdana Menteri kita yang memang hendak melihat kemajuan dan perubahan yang pesat di dalam negara kita khasnya di Negeri Pulau Pinang ini supaya kita dapat bersama-sama menikmati kestabilan ekonomi dan juga keselamatan. Sepertimana yang dapat kita buktikan semenjak negara ini mencapai kemerdekaan sehingga hari ini iaitu hampir 30 tahun, keadaan negara kita masih dalam keadaan aman dan makmur dan dapat memberi perkhidmatan yang baik kepada rakyat di dalam negeri ini tanpa mengira keturunan, bangsa dan kepercayaan ugama.

Wakil-wakil pembangkang terutama sekali Ahli dari Pengkalan Kota dan juga mahagurunya telah, semenjak saya menjadi Ahli Dewan ini, selalu tidak lain dan tidak bukan membangkitkan soal KOMTAR dan jambatan. Kalau kita lihat butir-butir mesyuarat yang telah dikeluarkan oleh Dewan ini dari semenjak tahun 1982, tidak ada soal lain selain dari KOMTAR dan jambatan. Inilah modal yang ada pada mereka.

Sepertimana yang dikatakan oleh rakan saya dari Sungai Acheh tadi, pada masa dahulu semasa Kerajaan merancang hendak mendirikan KOMTAR dan jambatan ini mereka menganggap bahawa ini adalah omong-omong kosong atau angan-angan Mat Jenin sahaja, tetapi hari ini setelah menjadi kenyataan, mereka telah berasa takut kepada bayang-bayang sendiri pula. Mereka cuba pula mencari helah dengan cara yang lain. Wakil dari Pengkalan Kota telah mengatakan bahawa projek KOMTAR ini adalah sia-sia sahaja, dan diibaratkan sebagai "gajah putih" tetapi beliau tidak faham apakah dia "gajah putih".

Sebenarnya "gajah putih" dalam erti kata teka-teki orang Melayu mempunyai makna yang lain. Murid-murid dalam darjah satu, dua dan tiga sahaja dapat menjawabnya. Mungkin wakil dari Pengkalan Kota ini tidak faham. Barangkali

kalau semasa kita budak-budak dahulu, orang tanya teka-teki "Gajah putih di tengah rumah", apakah jawapannya? Jawapannya ialah kelambu. Dia tidak faham. Kononnya "gajah putih" itu ialah sesuatu yang begitu gagah dan kononnya KOMTAR ini adalah sedemikian. Sebenarnya hanya kelambu, tetapi beliau tidak faham.

Nampaknya wakil Pengkalan Kota ini duduk dalam kelambu, samalah seperti katak di bawah tempurung. Dia tidak tahu bahawa dalam dunia ini kalau kita pergi ke negeri-negeri barat seperti di Perancis ada satu *tower* yang tinggi bernama *Eiffel Tower* yang terkenal di seluruh dunia.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat pernah pergi ke sana?

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Sudah biasa naik, oleh sebab itulah saya boleh cakapkan di sini. Kalau tidak kita pun tidak mahu bercakap.

Kalau kita pergi ke sana kita ingin hendak menaikinya. Jadi kita harap bila orang-orang dari luar negeri datang ke Pulau Pinang mereka pun akan ingin menaiki Menara KOMTAR kita ini. Tapi kalau naik, bukanlah sepertimana yang dikatakan oleh rakan saya dari Kubang Semang tadi ini. Kita takut D.A.P. naik atas, dia terjun ke bawah. Kita tidak mahu macam itu. Kita mahu mereka naik untuk menikmati keindahan alam di sekitar bandar Pulau Pinang ini. Itulah harapan kita. Kita tidak mahu terjadi sepertimana yang dianggap oleh wakil dari Pengkalan Kota itu.

Begitu juga Jambatan Pulau Pinang yang dikatakan jambatan yang ketiga panjangnya di Tenggara Asia ini atau di seluruh dunia. Ada lagi satu jambatan yang terletak di San Francisco iaitu '*Golden Bridge*'. Jadi saya tidak pernah pergi ke situ, mungkin satu hari nanti saya akan pergi jugalah. Jadi inipun satu, sampai hari ini kita masih teringat dan kita harap juga Jambatan Pulau Pinang dan KOMTAR akan termasuk sebagai tempat-tempat ajaib dalam dunia supaya orang-orang dari negara-negara lain juga ingin mengunjungi Pulau Pinang ini untuk melihat Jambatan Pulau Pinang ini.

Kita harap wakil dari Pengkalan Kota akan faham sedikit bahawa kita bukanlah lagi murid-murid sekolah tetapi kita ini duduk dalam Dewan yang mulia ini, jadi gunakanlah fikiran yang boleh

mendatangkan munafaat kepada Negeri Pulau Pinang khususnya.

Tuan Speaker, suka juga saya sarankan kepada pihak wakil-wakil pembangkang yang pada masa ini takut kepada bayang-bayang mereka sendiri kerana melihat kemajuan-kemajuan dan perubahan-perubahan yang begitu pesat di Negeri Pulau Pinang ini yang telah dapat dinikmati oleh rakyat keseluruhannya. Oleh sebab itu rakyat sekarang telahpun tahu bahawa tidak ada cara lain melainkan memilih Kerajaan yang dipimpin oleh Barisan Nasional yang dapat menjamin kestabilan hidup rakyat di dalam negeri ini. Oleh kerana kita tahu pilihanraya akan diadakan tidak lama lagi, kita berharap supaya rakyat kita akan berhati-hati dalam pemilihan wakil-wakil dalam pilihanraya itu. Pemilihan parti-parti yang boleh bekerjasama dengan Kerajaan Pusat dan Negeri Pulau Pinang adalah amat penting khasnya bagi mentadbir Negeri Pulau Pinang ini semoga Pulau Pinang akan terus maju dan akan mendapat faedah yang banyak dari segi pembangunan dan kemajuan ekonomi.

Saya juga ingin mengambil peluang di sini mengucapkan terima kasih kepada pihak Kerajaan Negeri Pulau Pinang yang dipimpin oleh Y.A.B. Dr. Lim Chong Eu dan juga Ahli-ahli Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri yang telah selama ini memberi kerjasama yang begitu baik termasuklah pegawai-pegawainya. Di kawasan saya, DUN Telok Bahang khasnya Pegawai Daerah Balik Pulau telah memberi perkhidmatan yang begitu baik. Saya rasa peruntukan-peruntukan pembangunan yang begitu adalah amat baik sekali dan saya harap pertolongan yang semacam ini akan terus diberi kepada kawasan-kawasan khasnya kawasan ADUN Telok Bahang.

Pengerusi Pertanian kita pun telah banyak memberi bantuan sehingga dapat kita memulihkan tanah-tanah terbiar, membina jalan-jalan ladang dan juga jambatan-jambatan ladang dengan kerjasama semua jabatan dalam bahagian pertanian termasuklah IADP, Jabatan Parit dan Taliair dan juga agensi-agensi Kerajaan seperti Pertubuhan Peladang dan lain-lain lagi. Mereka telah memberi kerjasama yang begitu gigih sehingga pada masa ini boleh dikatakan kawasan-kawasan yang terbiar itu sudah dapat dipulih dengan baik.

Begitu juga dari segi bantuan ternakan binatang dan lain-lain. Apa yang saya harapkan ialah supaya bantuan ternakan terutama sekali itik daging tidak perlu lagi diberi kepada orang

ramai kerana nampaknya menternak itik daging ini kurang mendapat hasilnya. Saya sendiri cuba mencari pengalaman tetapi nampaknya perbelanjaan lebih besar daripada pemberian yang diberi oleh Kerajaan. Jadi saya harap pemberian itik daging ini dapat dimansuhkan tetapi yang lain-lain itu adalah diharapkan dapat diteruskan.

Tuan Speaker, saya rasa patut juga saya menyentuh beberapa perkara lain secara ringkas sebab masa tidak mengizinkan. Saya sudah diberitahu kita hendak tamatkan mesyuarat ini hari ini juga. Saya suka juga menyentuh berkenaan dengan perumahan kerana banyak lagi rumah-rumah ini belum diberi, umpamanya di kawasan Telok Bahang ada 12 buah rumah. Rumah-rumah ini adalah seperti mana duri dalam daging. Ini kata orang-orang tua. Tiap-tiap hari ada orang datang. Kelmain pun bila saya balik ada dua orang datang ke rumah. Mereka memberitahu saya ada lagi 12 buah rumah di Telok Bahang. Saya telah pergi berjumpa dengan pegawai di sana dan dia kata, "Yang Berhormat boleh bagi". Saya ucapkan terima kasih. Jadi masalah seperti itu selalu timbul sejak beberapa lama. Jadi saya haraplah rumah-rumah ini dapat diberikan supaya tidak lagi timbul masalah rumah yang sedikit tetapi permohonan yang diterima banyak. Ini boleh membawa akibat yang buruk khasnya kepada wakil-wakil rakyat di kawasan yang berkenaan.

Begitu juga saya suka ingatkan bahawa sebelum rumah-rumah itu siap pihak perumahan telah memberi akuan bahawa rumah-rumah yang telah siap dibina akan diberi kepada penghuni-penghuni akan tetapi masih terdapat banyak lagi rumah-rumah yang belum dimasuki. Mungkin ini bukanlah kerana tidak bersih, cekap dan amanah tetapi mungkin ada kesilapan teknik di mana-mana. Jika benar begitu, saya harap teknik ini dapat diperbetulkan.

Begitu juga bahagian-bahagian yang lain seperti bahagian pelancongan yang telah berusaha menarik pelancong-pelancong ke negeri ini. Y.A.B. Ketua Menteri kita telah, baru-baru ini, melawat ke Kampong Sungai Rusa dengan membawa Presiden Jerman Barat dan pada hari ini kawasan ini sudah menjadi satu kawasan yang terkenal. Setiap orang yang datang ke kawasan saya hendak singgah di Kampong Sungai Rusa. Jadi seperti yang saya sebutkan kelmain dalam soalan tambahan, adalah harapan saya supaya pihak pelancongan ini dapat memberi sedikit peruntukan terutama sekali kepada rumah-rumah tradisi yang berkaitan itu semoga dengan pemberian ini mereka dapat memperbaiki infrastruktur kawasan. (ketawa).

Saya juga ingin mengucapkan terima kasih kepada pihak Majlis Perbandaran Pulau Pinang dan pihak Jabatan Kerja Raya yang telah memberi kerjasama semasa lawatan Presiden Jerman Barat. Malangnya semasa rombongan PATA hendak datang, apabila kita minta peruntukan sebanyak \$2,500.00, jawapan yang kita terima ialah "duit tidak ada". Saya tidak tahu apa yang P.D.C. buat. Peruntukan yang diterima banyak, tetapi bila kita minta wang untuk memperkembangkan kawasan itu lagi, jawapannya "tidak ada duit".

Jadi saya haraplah perkara ini tidak akan timbul lagi pada masa akan datang. Ini adalah satu perkara yang amat mendukacitakan sebab kita sedang mencuba untuk membangunkan kawasan itu kerana sekarang kawasan itu boleh dikatakan telah menjadi perhatian pelawat-pelawat atau pelancong-pelancong yang melawat ke Pulau Pinang.

Begitu juga saya ingin mengucapkan terima kasih kepada pihak Kerajaan yang sentiasa mengambil perhatian di kawasan Telok Bahang ini dan telah membangunkan umpamanya 'Butterfly Farm' atau Taman Rama-rama. Nampaknya rancangan ini telah mendapat sambutan yang baik. Kita juga ada rimba rekreasi dan muzium perhutanan, tetapi belum lagi dikenali oleh masyarakat kita. Saya rasa kita perlu memperkenalkan kawasan-kawasan ini supaya lebih ramai lagi pelancong akan datang melawat.

Saya tidak juga lupa mengucapkan terima kasih kepada Majlis Perbandaran yang telah membangunkan pasar di kawasan Telok Bahang. Pasar ini telah dikatakan 95% siap. Saya yakin dan percaya apabila siap sahaja pasar ini akan diperuntukkan kepada orang-orang tempatan. Sehingga hari ini, saya rasa 500 permohonan telah diterima untuk mendapat lebih kurang 75 gerai yang ada di dalam pasar ini. Ini juga akan memeningkan kepala wakil rakyat yang ada di kawasan itu. Jadi saya berharaplah terutama sekali Majlis Perbandaran supaya benar-benar memilih orang-orang yang memerlukan gerai-gerai itu.

Begitu juga bangunan yang lain, saya tidak lupa hendak mengucapkan terima kasih kepada Pengerusi Jawatankuasa Kerja Raya yang mana kalau dulu selalu saya bangkitkan bermacam-macam masalah berhubung dengan jalan, bahu jalan dan sebagainya, kini saya ingin mengucapkan terima kasih kerana pada masa ini boleh dikatakan jalan-jalan di keseluruhan pekan Telok Bahang termasuk di kawasan nelayan telah diturapkan sehinggalah ke Balik Pulau. Jadi ini adalah satu

kejayaan dan satu kemajuan yang ditunjukkan oleh Pengerusi Jawatankuasa Kerja Raya.

Saya ingin hendak mengucapkan terima kasih kerana ini menunjukkan bagaimana hasrat Kerajaan untuk membangunkan Negeri Pulau Pinang dan untuk memberi keselesaan kepada rakyat yang ada di kawasan ini, tidak sepertimana kawan kita sebelah sana, iaitu wakil dari Pengkalan Kota yang selalu mengatakan Kerajaan tidak buat apa-apa. Yang sebenarnya ialah dia tidak mahu akui, dia tutup mata dan tutup telinga. Mungkin dia jarang pergi ke kawasan Telok Bahang ini. Saya harap kalau dia datang tengok-tengok pun bagus jugalah supaya kita dapat sama-sama melihat kemajuan yang ada.

Tuan Speaker, oleh sebab saya diberi ingatan supaya kita habiskan juga mesyuarat hari ini, saya tidak boleh sampaikan kesemua yang saya tuliskan. Sebenarnya saya ada banyak yang sudah dituliskan di sini.

Wakil Pengkalan Kota dan Mahagurunya nampaknya tidak ada cerita lain, hanya boleh bercakap berkenaan KOMTAR, jambatan dan juga Free Trade Zone. Itu sahaja yang mereka tidak bangkitkan. Tidak ada satu cadangan yang membina untuk pembangunan terutama sekali di kawasan Pengkalan Kota. Kalau Kerajaan tidak berminat membangunkan kawasan itu, saya ingat tentu tidak ada apa-apa di kawasan Pengkalan Kota. Dia timbulkan fasal banjir, tapi dia tidak nampak Kerajaan membelanjakan berjuta-juta ringgit. Sungai Pinang telah dikorek, tetapi maklum sahajalah, ini adalah kuasa Allah. Kita hanya merancang tetapi 'yang boleh memberi kita kejayaan ialah Allah. Inilah mengikut kepercayaan kita. Oleh sebab itu saya harap wakil dari Pengkalan Kota ini dapat berhati-hati sedikit semasa ia hendak bercakap dalam Dewan ini supaya perkara-perkara yang telah basi, sebagaimana kata rakan saya tadi, tidak akan ditimbulkan di dalam Dewan yang mulia ini.

Akhir sekali saya mengambil peluang mengucapkan terima kasih kepada kakitangan Kerajaan kita yang telah menjalankan tugas dengan begitu baik mengikut dasar-dasar kepimpinan melalui teladan, dan juga bersih, cekap dan amanah. Walaupun ada juga terdapat sedikit sebanyak kakitangan yang barangkali kurang bersih, cekap dan amanah — kita tidak kata senua, mungkin disebabkan orang-orang ini mahu bekerja tetapi tidak ada minat untuk bekerja kerana dasar bekerja ialah kalau orang itu tidak ada minat, hanya ingin

bekerja, dia tunggu dapat gajilah. Bagi orang-orang yang berminat, mereka tidak perlu menunggu untuk mendapat gaji, mereka akan membuat kerja bersungguh-sungguh untuk menjayakan tugas yang diberi kepadanya. Kita harap setiap kakitangan yang ada di dalam Negeri Pulau Pinang ini hendaklah mempunyai sikap minat bekerja lebih daripada sikap makan gaji. Semoga dengan ini dapatlah kita meninggikan prestasi dan mutu perkhidmatan kita untuk meninggikan taraf hidup rakyat dan juga meninggikan sosial ekonomi Negeri Pulau Pinang ini sepertimana yang telah disarankan oleh Tuan Yang Terutama.

Dengan ini saya akhiri ucapan saya ini dengan menyokong cadangan yang dibawa oleh wakil dari kawasan Bagan Ajam atas ucapan T.Y.T. Yang diPertua Negeri.

Sekian, terima kasih.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, bagi pihak rakan-rakan saya di dalam Majlis Mesyuarat Kerajaan, saya menyokong sepenuhnya usul yang telah dibawa oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Ajam untuk mengucapkan terima kasih kepada T.Y.T. Yang diPertua Negeri kerana melafazkan ucapan kepada Dewan ini.

Tuan Speaker, saya tidak ingin mengambil masa yang panjang oleh sebab kita sebagai Ahli-ahli Yang Berhormat mempunyai banyak kerja yang mesti dijalankan hari ini. Sungguhpun saya hanya boleh berucap dengan pendek kepada semua perkara yang dibawa oleh Yang Berhormat Ahli-ahli Barisan Nasional, saya ucapkan syabas dan perkara-perkara yang telah dibangkitkan sudah tentu akan diambil perhatian.

Di sini saya berharap semua Ahli Yang Berhormat tidak lupa bahawa bila kita luluskan wang anggaran tahun 1986, saya telah berkata bahawa kedudukan kewangan kita adalah tersekat. Oleh sebab itu tidaklah banyak perubahan yang boleh kita buat untuk menjalankan rancangan yang telah kita luluskan.

Mengenai masalah banjir dan jalan-jalan kampung yang selalu rosak dan berlubang dan lain-lain, kita telah membuat satu perubahan yang besar yang mana kita telah melaksanakan projek untuk simenkan jalan-jalan kampung termasuk jalan-jalan kampung ke dalam bandar yang mana boleh. Ini adalah satu perubahan yang besar yang saya ingat kita bolehlah memberi

priority dan ini tentu akan memerlukan kewangan yang lebih besar.

Mengenai lain-lain perkara yang telah dibangkitkan, saya telah berkata bahawa Kerajaan tentulah akan mengambil perhatian. Di mana boleh kita tentu akan menjalankan projek-projek yang penting atau projek-projek yang kita mesti jalankan dengan segera, tetapi mengenai lain-lain perkara kita mestilah mengambil perhatian dan pertimbangan oleh sebab keselamatan ekonomi. Bila kita jalankan lagi satu rang undang-undang untuk bekalan tambahan, bolehlah kita jalankan projek-projek yang telah diperbangkitkan.

Saya ingin mengucapkan syabas kepada Ahli-ahli Yang Berhormat khususnya Ahli Kawasan Tasek Gelugor yang telah menunjukkan bahawa ahli-ahli telah mengambil peluang di sini untuk memberi ucapan bukanlah dengan harapan hendak menjadi calon dalam pilihanraya yang akan datang. Apa yang kita jalankan dalam Dewan ini adalah sesungguhnya untuk negeri dan kita sendiri. Perkara-perkara yang kita telah bawa kepada perhatian Kerajaan, kalau kita tidak dapat laksanakan dengan segera tentulah satu hari perkara ini boleh diselesaikan. Itulah semangat yang saya ingat betul sekali.

Di sini pun saya mesti ucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota oleh sebab beliau sesungguhnya telah cuba mengambil bahagian yang lebih baik daripada masa dulu tetapi cubaan beliau tidak cukup. Saya boleh ingat balik kepada masa setengah dekad ini bila saya pertama kali ambil bahagian dalam satu Dewan Undangan atau *Legislative Council* pada masa itu, dalam masa penjajah. Penjajah telah memecah belah wakil-wakil rakyat dan telah memilih orang-orang yang mereka ingin hendak jadikan sebagai satu contoh atau simbol bagi tujuan penjajah yang selalu hendak memecah-belahkan masyarakat kita. Dan bila saya ingat balik 35 tahun dalam pengalaman ini, saya boleh kata Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota pada masa itu barangkali baru lahir sahaja ataupun baru masuk ke sekolah.

Apa yang terjadi ialah 35 tahun telah berlalu dan dalam 29 tahun ini kita telah merdeka kita telah mempunyai Kerajaan yang dipilih oleh rakyat kita dalam sistem demokrasi. Kerajaan yang pada mulanya ialah Kerajaan Perikatan telah sekarang diluaskan menjadi Kerajaan Barisan Nasional. Apa yang berlaku ialah semua orang

benar-benar mencintai negeri dan negara kita dan kita bekerja untuk perpaduan negara. Masyarakat kita adalah satu masyarakat yang berbilang kaum. Kita selalu mesti pertimbang apa yang boleh digunakan untuk satu kaum, tetapi selepas itu kita memperseimbangkan supaya boleh adil untuk faedah keseluruhan masyarakat kita, barulah kita jalankan sesuatu projek itu.

Di sini bila saya mendengar ucapan-ucapan Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Pengkalan Kota, saya seolah-olah mendengar satu "*echo*" dari masa penjajah, sebab apa yang beliau cakapkan ialah untuk memecah-belahkan kita, hendak bohong dan memandang rendah terhadap kita. Kita tidak tahu berbahas, dia sahaja yang pandai. Macam saya misalnya, dia kata saya "*confuse*". Saya tentu *confused* oleh sebab bila saya dengar apa yang beliau cakapkan, saya *confused*, saya tidak tahu apa yang dia cakapkan. Saya pun ingat barangkali kita belum merdeka, atau barangkali ada lagi penjaja di sini.

Tuan Speaker, saya bagi satu contoh yang senang sekali. Selalu beliau telah membawa perkara KOMTAR, dan perkara Jambatan, tetapi beliau telah membawa perkara-perkara itu di tempat dan masa yang tidak sesuai. Atau dalam masa perbahasan, beliau telah membawa perkara lain. Oleh itu saya tentu tidak faham apa dia cakapkan. Tetapi pada kali ini saya telah mendengar perkara-perkara yang telah dibawa, dan telah mendapati bahawa beliau telah mengulang balik berapa kali dan kalau kita tidak dengar pun, sesungguhnya kita tidak ada telinga. Dia tahu ulang balik, ulang balik, ulang balik, tetapi bukan ulang balik dalam Dewan ini sahaja. Beliau telah mengulang balik beberapa tahun sudah.

Kalau kita ingat baik-baik, beliau telah membawa satu contoh pembangkang yang sungguhnya menyokong penuh hasrat Barisan Nasional. Macamana saya boleh berkata begini? Bila D.A.P. membangkang perkara-perkara yang dibawa oleh Kerajaan Barisan Nasional bawa bagi faedah rakyat Negeri Pulau Pinang, mereka sesungguhnya menyokong. Ini bukan keliru. Ini betul, sebab pada tahun-tahun 1970 hingga 1975, D.A.P. telah membangkang seterusnya dengan projek KOMTAR. Mereka menghentam kita. Kata mereka, kalau kita teruskan dengan projek KOMTAR, D.A.P. hendak keluar. Mereka kata ini jahanam dengan Negeri Pulau Pinang. Tetapi apa yang beta ku ialah bukan sahaja dalam Dewan ini kita telah berbahas dan mengambil keputusan yang betul, tetapi kita telah

ada tiga pilihanraya iaitu pada tahun-tahun 1974, 1978 dan tahun 1982 dan tiap-tiap kali kita telah berbalik kepada rakyat. Apa yang terjadi ialah tiap-tiap kali rakyat telah memberi sokongan yang lebih kepada Kerajaan dan Barisan Nasional. Sampai ke hari ini ada satu orang sahaja duduk di sana.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Ada dua.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, itu pun saya kira setengah (Ketawa).

Tuan Speaker, inilah apa yang saya kata. Bila dia bangkang, dia telah menunjukkan semangat rakyat Negeri Pulau Pinang iaitu menyokong satu Kerajaan yang sesungguhnya boleh membawa faedah kepada rakyat kita dengan adil dan sak-sama. Inilah yang terjadi. Bila kita bawa perkara Jambatan, bukan sahaja D.A.P. membangkang tetapi dia kata ini mengelirukan, gila dan "tipu rakyat", tetapi perkara ini telah kita bawa balik kepada rakyat dalam tiga pilihanraya, dan kita telah mendapat lebih banyak sokongan daripada rakyat.

Tuan Speaker, seperti Yang Berhormat Ahli Kawasan Tasek Gelugor, saya tahu apa yang akan terjadi pada masa yang akan datang. Saya tidak tahu bila akan diadakan pilihanraya dan saya tidak tahu sama ada ini adalah kali yang terakhir kita berjumpa, tetapi apa saya tahu, apa yang kita telah buat di dalam setengah dekad ini, dan apa yang kita telah jalankan di tahun yang lepas, telah mendapat sokongan penuh dari rakyat. Apa yang saya tahu ialah Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota tidak boleh tunggu sampai saya bersara. Dia tidak boleh tunggu sebab apa yang saya cakapkan, dia tidak boleh dengar. Kita telah mendapat sokongan yang lebih daripada rakyat tahun demi tahun tapi dia mengatakan bahawa saya telah berbohong. Dia kata tunggu sampai tahun depan. Saya kata tahun depan barangkali bukan sahaja saya tidak ada di sini, saya ingat Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota pun tidak ada di sini (ketawa).

Tuan Speaker, beliau tentu akan mencuba tetapi rakyat Negeri Pulau Pinang tidak boleh lagi mencuba peranan-peranan lain disebabkan kemelesetan ekonomi dunia yang telah membawa *impact* yang sungguh teruk kepada ekonomi Negeri Pulau

Pinang dan di seluruh Malaysia. Kita mempunyai sebuah Kerajaan yang kuat, kukuh dan berdedikasi untuk bekerja sesungguhnya bagi faedah dan kemakmuran rakyat Negeri Pulau Pinang. Sebagai warganegara Malaysia yang sebagai adik beradik barulah kita ada kestabilan masyarakat kita, barulah kita ada keamanan yangmana kita bolehlah selesaikan masalah-masalah yang berbangkit. Jika negeri kita mengikut polisi D.A.P. yang selalu hendak memecah belahkan kaum dan memainkan isu-isu sensitif, apa yang akan terjadi ialah kita tidak akan mempunyai sebuah Kerajaan yang sungguh berkebolehan dan kuat untuk menyelesaikan masalah yang tentu akan timbul. Oleh itu saya percaya rakyat Negeri Pulau Pinang tidak boleh lagi mengikut manifesto atau ucapan D.A.P. dulu.

Rakyat Negeri Pulau Pinang inginkan satu Kerajaan yang boleh membawa kita kepada satu keazaman yang baru. Inilah masa di mana mereka bukan saja mengikut apa yang keluar di dalam surat khabar, tapi kalau Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota ingat baik-baik, apa-apa perkara yang berbangkit di dalam Dewan ini. Dua perkara yang banyak kali dibangkitkan ialah KOMTAR dan jambatan. Apa yang ditunjukkan sebenarnya ialah sokongan kepada Barisan Nasional. Oleh sebab itu suara yang kuat pun tidak berguna. Ini telah termasuk dalam sejarah tahun-tahun 1972, 1974, 1978 dan 1982. Rakyat negeri ini mahukan kejayaan atau mahukan satu kejayaan bagi Barisan Nasional.

Jika kita di dalam negeri ini boleh bekerja dengan sungguh persefahaman, muhibbah dan tolak ansur dan kalau semua kaum mengikuti pimpinan Barisan Nasional, saya ingat Pulau Pinang tentulah boleh masuk suatu zaman baru dengan penuh keyakinan. Kita boleh selesaikan masalah-masalah yang akan datang dan membawa lagi banyak faedah untuk rakyat Negeri Pulau Pinang serta menaikkan taraf hidup di negeri ini.

Itulah Tuan Speaker, ucapan saya untuk menyokong usul yang dibawa oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Ajam. Sekian, terima kasih.

Usul dipersetujui.

(B) Usul oleh Ahli Kawasan Ayer Itam (Y.B. Encik Lee Jong Ki):

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Lee Jong Ki):

Tuan Speaker, saya bangun untuk men-

cadangkan Usul di atas nama saya yang berbunyi seperti berikut:

"Bahawa Dewan ini membuat ketetapan bahawa Ahli-ahli yang berikut ini dilantik sebagai Ahli-ahli Jawatankuasa Dewan Bagi Penggal Yang Kelima Dewan Undangan Negeri, Pulau Pinang Yang Keenam:

1. Y.B. Tuan speaker (Pengerusi)
2. Y.B. Datuk Haji Hassan bin Haji Md. Noh @ Mat Noor
3. Y.B. Dr. Ong Hean Tee.
4. Y.B. Encik Liang Thau Sang
5. Y.B. Datuk Haji Ahmad bin Saleh
6. Y.B. Encik Song Ban Kheng
7. Y.B. Encik Teoh Teik Huat

Jawatankuasa ini tidak akan mempunyai kuasa untuk mendapatkan orang-orang, dokumen-dokumen atau risalat-risalat melainkan Dewan ini memutuskan sebaliknya. Pengerusi dan tiga Ahli yang lain akan membentuk satu korum."

Tuan Speaker, maksud utama Jawatankuasa ini ialah untuk menolong dan menasihatkan Yang Berhormat Tuan Speaker mengenai semua perkara yang melibatkan kemudahan dan kesenangan Ahli-ahli Yang Berhormat. Jawatankuasa ini adalah salah satu Jawatankuasa Dewan yang dilantik di bawah Peraturan Mesyuarat 109. Oleh itu saya minta Dewan ini supaya meluluskan usul saya dengan sebulat suara.

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Kubang Semang (Tuan Haji Adnan @ Md. Isa bin Haji Ramli):

Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Usul dipersetujui.

(C) Usul oleh Ahli Kawasan Sungai Pinang (Y.B. Dr. Ong Hean Tee):

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Ong Hean Tee):

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan satu usul di atas nama saya berbunyi:

"Bahawa Dewan ini membuat ketetapan bahawa Ahli-ahli yang berikut ini dilantik sebagai Ahli-ahli Jawatankuasa Hak dan Kebebasan bagi Penggal Yang Kelima, Dewan Undangan Negeri Yang Kelima:

1. Y.B. Tuan Speaker (Pengerusi)
2. Y.B. Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas
3. Y.B. Datuk Khor Gark Kim
4. Y.B. Encik Mohd. Zain bin Haji Omar
5. Y.B. Dr. Sak Cheng Lum
6. Y.B. Dr. Khoo Soo Kheng
7. Y.B. Encik Karpal Singh

Jawatankuasa ini tidak akan mempunyai kuasa untuk mendapatkan orang-orang, dokumen-dokumen ataupun risalat-risalat. melainkan Dewan ini memutuskan sebaliknya. Pengerusi dan tiga Ahli yang lain akan membentuk satu korum".

Tuan Speaker, tugas Jawatankuasa ini ialah untuk menimbangkan semua perkara yang melibatkan kuasa-kuasa dan keistimewaan-keistimewaan ahli-ahli Dewan ini. Sebarang pengaduan tentang pelanggaran sesuatu keistimewaan atau percanggahan syarat-syarat Dewan oleh seseorang Ahli atau lain-lain orang ataupun lain-lain perkara yang berkaitan dengan hak dan kebebasan Ahli-ahli hendaklah diuruskan dengan sewajarnya oleh Jawatankuasa ini yang akan menyiasat perkara itu serta melaporkan kepada Dewan supaya tindakan yang sewajarnya boleh diambil. Jawatankuasa ini tidak mempunyai kuasa untuk mendapatkan orang-orang, dokumen-dokumen dan risalat-risalat dan ianya hendaklah melaporkan kepada Dewan dari semasa ke semasa.

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Jusoh @ Yusof Hilmi bin Haji Shafie):

Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Usul dipersetujui.

(D) Usul oleh Ahli Kawasan Tanjong Bungah (Y.B. Datuk Khor Gark Kim):

Ahli Kawasan Tanjong Bungah (Datuk Khor Gark Kim):

Tuan Speaker, Usul di atas nama saya ini adalah bertujuan untuk melantik sebuah Jawatankuasa Peraturan-peraturan Mesyuarat bagi Penggal Kelima, Dewan Undangan Negeri Yang Keenam mengikut Peraturan Mesyuarat 109 yang berbunyi:

"Bahawa Dewan ini membuat ketetapan

bahawa Ahli-ahli yang berikut dilantik sebagai Ahli-ahli Jawatankuasa Peraturan-peraturan Mesyuarat bagi Penggal Yang Kelima, Dewan Undangan Negeri, Pulau Pinang Yang Keenam:

1. Y.B. Speaker (Pengerusi)
2. Y.B. Datuk T. Subbiah.
3. Y.B. Tuan Haji Mohd. Shariff b. Haji Omar
4. Y.B. Encik Lee Jong Ki
5. Y.B. Encik Teoh Kooi Sneah
6. Y.B. Encik Chin Nyok Soo
7. Y.B. Tuan Haji Adnan b. Haji Ramli.
8. Y.B. Encik Teoh Teik Huat.

Jawatankuasa ini tidak akan mempunyai kuasa untuk mendapatkan orang-orang, dokumen-dokumen ataupun risalat-risalat, Pengerusi dan tiga Ahli yang lain akan membentuk satu korum."

Jawatankuasa ini akan menguruskan semua perkara-perkara yang berkaitan dengan Peraturan-peraturan Mesyuarat Dewan. Sebarang cadangan ke atas pindaan kepada Peraturan-peraturan Mesyuarat biasanya hendaklah dirujuk kepada Jawatankuasa ini untuk mendapat pertimbangan dan perakuan. Jawatankuasa ini adalah salah satu Jawatankuasa Dewan yang dilantik di bawah Peraturan-peraturan Mesyuarat 109. Ahli-ahlinya dipilih untuk mencerminkan keseimbangan di antara Kerajaan dan Ahli-ahli Pembangkang di dalam Dewan.

Tuan Berhormat Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Datuk Haji Ahmad bin Saleh):

Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Usul dipersetujui.

(E) Usul oleh Ahli Kawasan Bayan Lepas (Y.B. Encik Mohd. Zain bin Haji Omar):

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Mohd. Zain bin Haji Omar):

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan Usul di atas nama saya yang berbunyi:

"Bahawa Dewan ini membuat ketetapan bahawa Ahli-ahli yang berikut dilantik

sebagai Ahli-ahli Jawatankuasa Kira-kira Awam bagi penggal Kelima, Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang Yang Keenam:

1. Y.B. Encik Lim Heng Tee (Pengerusi)
2. Y.B. Tuan Haji Md. Noor bin Ahmad
3. Y.B. Dr. Tan Chong Teik
4. Y.B. Tuan Haji Yahaya bin Ahmad
5. Y.B. Encik Wong Hoong Keat.
6. Y.B. Encik Teoh Teik Huat.

Jawatankuasa ini akan mempunyai kuasa untuk mendapatkan orang-orang, dokumen-dokumen atau risalat-risalat dan hendaklah melaporkan dari semasa ke semasa kepada Dewan dengan membentangkan risalat-risalat. Pengerusi dan dua Ahli yang lain akan membentuk satu korum."

Jawatankuasa Kira-kira Awam diberi kuasa untuk memeriksa kira-kira dan laporan-laporan yang dibentangkan di dalam Dewan seperti ditetapkan oleh Peraturan 109A(1).

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Bukit Tambun (Dr. Khoo Soo Kheng):

Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Usul dipersetujui

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, sebelum saya jalankan cadangan saya, saya bagi pihak Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan ini mohon Tuan Speaker menulis dan menghantar surat kepada Yang Berhormat Tan Sri Datuk Teh Ewe Lim, untuk menyampaikan ingatan baik daripada kami dan doa kami beliau sihat secepat mungkin.

9. Penangguhan

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan supaya Dewan ini ditangguhkan sekarang.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, tajuk ucapan penangguhan

saya ialah mengenai satu masalah di kawasan saya iaitu kelemahan perancangan pembangunan dan pemeliharaan kawasan tebusguna .Gat Leboh Macallum.

Tuan Speaker, berbagai masalah telah mula timbul dan hanya sebahagian kecil penghuni-penghuni berpindah ke rumah pangsa 12 tingkat dan 22 tingkat di Gat Leboh Nordin yang dibangunkan oleh P.D.C. beberapa bulan yang lalu. Sebelum rumah pangsa itu diduduki sepenuhnya sudah terdapat beberapa aduan oleh penghuni-penghuni akan kerendahan mutu (*inferior quality*) rumah-rumah pangsa yang disediakan oleh P.D.C. dan kelemahan pemeliharaan kawasan-kawasan sekitar oleh pihak berkuasa berkenaan. Ini bukan di luar jangka sama sekali, memandangkan semua masalah ini dapat diduga dengan cara Kerajaan Negeri dan Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang yang lemah dan kucar-kacir dalam membangunkan kawasan ini.

Tuan Speaker, kawasan tepi pantai (*fore-shore*) dan tebusguna Gat Leboh Macallum sahaja tanpa memindahkan sebilangan 6,000 orang ke dalamnya, sudah sedia sebagai satu kawasan papa (*slum*) dan penuh sesak dan sekian lama diketepikan oleh Kerajaan Negeri. Penduduk-penduduk di situ terpaksa hidup dalam keadaan di mana jalan-jalan buruk dan tidak sempurna, lampu-lampu tidak dipasangkan, kesesakan lalu lintas, kemudahan parit-parit yang buruk dan tersekat dengan sampah sarap dan banyak lagi keburukan sosial. Apatah lagi dengan pemindahan sebilangan 6,000 orang lagi ke dalam rumah-rumah pangsa yang dibina oleh Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang di kawasan itu tanpa memperbaiki dan menyediakan kemudahan-kemudahan yang sewajarnya, misal-masalah ini akan bertambah buruk.

Tuan Speaker, satu kawasan — minta izin, Tuan Speaker — *concrete slum* akan wujud kecuali pihak Kerajaan Negeri mengambil langkah-langkah segera untuk menyelesaikan masalah ini dan memperbaiki keadaannya. Sebagai permulaan masalah kesesakan lalu lintas yang serius akan timbul di kawasan ini. Jalan C.Y. Choy dan jalan-jalan di sekitarnya yang sesak dan yang sedia sesak tidak dapat menampung langsung tambahan lalu lintas yang dijangka bila rumah-rumah pangsa itu diduduki dengan sepenuhnya.

Kerajaan bercadang untuk memindahkan pasar borong Jalan Maxwell dan perhentian bas Jalan Perangin ke kawasan itu. Tuan Speaker,

hanya dua jalan yang masuk ke kawasan itu iaitu Jalan Gat Leboh Macallum dan Jalan Gat Leboh Cecil yang nyata sekali tidak mencukupi untuk menampung tambahan lalu lintas ke kawasan tebusguna itu. Bagi memburukkan lagi keadaan, jalan yang sempit ini dipenuhi dengan lopak-lopak yang terbiar tanpa ditar sekian lama. Bilangan kecil lampu-lampu di sepanjang kedua-dua jalan ini adalah tidak mencukupi. Semua ini menyebabkan masalah keselamatan yang berat kepada pengguna-pengguna jalanraya dan penduduk di sana. Kerajaan Negeri mestilah mengambil tindakan segera untuk memperbaiki masalah ini bagi memastikan keselamatan orang ramai dari kemalangan jalanraya.

Tuan Speaker, sampah sarap yang dibuang begitu sahaja di kawasan tepi pantai dan saluran-saluran air tidak pernah dibersihkan. Kereta-kereta buruk yang ditinggalkan, barang-barang lama dan lain-lain bahan buangan berlonggokan dan bertaburan di sepanjang kawasan tepi pantai yang tidak dibersihkan adalah satu pandangan yang buruk dan telah mencemarkan kawasan itu. Saluran-saluran yang tidak dibersihkan sebaliknya menyebabkan parit-parit yang sempit di kawasan itu dipenuhi dengan sampah sarap dengan air bertakung menjadikan kawasan membiak nyamuk, alat dan serangga-serangga lain. Kawasan yang amat tercemar sekali ini adalah menyakitkan mata yang memandang yang bukan sahaja menyebabkan bau yang begitu busuk tetapi juga merupakan satu ancaman dari segi kesihatan kepada penduduk-penduduk dan penghuni-penghuni rumah pangsa itu.

Kerja-kerja menebusguna oleh Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang ke atas kawasan tersebut dan pembuangan sampah sarap sewenang-wenangnya oleh Majlis Perbandaran Pulau Pinang bagi menebusguna yang tidak segera ditutup dengan pasir telah mungkin memburukkan lagi keadaan yang sedia ada seharusnya penduduk-penduduk dan penghuni-penghuni rumah pangsa yang baru pindah yang telah mengeluarkan wang yang banyak untuk rumah pangsa itu patut menikmati keadaan dan suasana hidup yang lebih baik. Langkah-langkah yang lebih baik dan wajar mestilah diambil dengan segera untuk membersihkan kawasan ini dari sampah-sampah berkenaan. Sebelum wabak yang berjangkit dan penyakit sehubungan dengan persekitaran berlaku dan untuk menyediakan satu suasana hidup yang lebih baik, Kerajaan Negeri mestilah membekalkan kemudahan-kemudahan yang lebih penting dan memastikan yang satu ukuran kesihatan dikekal-

kan di kawasan ini untuk membaiki keadaan kesihatan.

Bagi rumah-rumah pangsa sahaja telah terdapat berbagai-bagai aduan akan kerendahan mutunya ditambah dengan dinding yang retak, lif-lif yang sentiasa rosak dengan tiadanya penjaga-penjaga lif setiap kali kerosakan lif berlaku, walaupun penduduk-penduduk rumah pangsa membuat pembayaran perkhidmatan kepada Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang. Lorong-lorong sempit atau —minta izin, Tuan Speaker— *the common corridors* telah didakwa tidak disapu selalu. Kawasan membuang sampah yang jijik di beberapa tingkat tidak dibersihkan selalunya menyebabkan lantai-lantai bertaburan dengan sampah-sampah.

Kawasan meletak kereta walaupun Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang mendakwa yang ia mematuhi peraturan-peraturan Majlis Perbandaran Pulau Pinang adalah tidak mencukupi sekarang meskipun rumah-rumah pangsa itu tidak diduduki sepenuhnya. Kemudahan-kemudahan permainan tidak disediakan untuk penghuni-penghuni rumah pangsa itu. Kemudahan-kemudahan keselamatan yang disediakan oleh Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang di kawasan itu amat tidak mencukupi dan kecurian sangat kerap berlaku. Walaupun memandangkan hakikat yang kawasan itu pernah menjadi kawasan “gelap” dan menjadi tumpuan ramai, pihak polis masih tidak menganggapnya perlu untuk menyediakan kemudahan keselamatan seperti rondaan-rondaan yang kerap atau lebih baik lagi mendirikan sebuah pondok polis di kawasan itu.

Seharusnya mereka yang terpaksa membelanjakan wang yang diperolehi hasil titik peluh untuk membeli rumah-rumah pangsa ini dari Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang patut menikmati keadaan yang lebih baik dari apa yang ada sekarang. Adalah mudah bagi pihak Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang dan Pihak Berkuasa Negeri melupakan masalah ini dan dengan mudah menuduh orang ramai seperti yang dinyatakan oleh Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang bahawa konsep kos kehidupan yang tinggi adalah baru dan dengan demikian ianya lebih mencabar bagi Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang dan Kerajaan Negeri menanggung beban berat untuk menyediakan satu perkhidmatan yang lebih baik sehingga tiba masa bila orang ramai belajar untuk berfikir secara kemasyarakatan untuk hidup bersama-sama:

Tuan Speaker:

Yang Berhormat,..... (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Sudah habis.

Ahli Kawasan Tanjong Bungah (Datuk Khor Gark Kim):

Tuan Speaker, saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Pengkalan Kota. Beliau telah dalam ucapan penangguhannya menyentuh beberapa perkara berkenaan kawasan tebusguna Gat Lebu Macallum. Tuan Speaker, adalah perlu bagi saya memberi sedikit penjelasan berkenaan projek ini untuk makluman Dewan yang mulia ini.

Gat Lebu Macallum telah dikenalpasti sebagai salah satu Kawasan Pembangunan Negeri yang menyeluruh. Kawasan ini meliputi lebihkurang 33.7 hektar yang ditebusguna dan program perancangan pembangunan sepenuh untuk Gat Lebu Macallum adalah untuk mencapai matlamat perancangan pembangunan yang menyeluruh.

Kandungan perancangan fizikal skim tersebut adalah bergerak balas ke arah matlamat perancangan seluruh bagi membentuk kejiranan yang lengkap dan keselesaan untuk memenuhi sosio-ekonomi masyarakat. Secara ringkas, ia adalah bertujuan untuk membentuk persekitaran perbandaran yang sihat bagi memadukan masyarakat perbadanan yang baru.

Di atas matlamat rancangan inilah projek-projek yang sedia ada di Gat Lebu Macallum telah dilaksanakan.

Dalam penjagaan kawasan tebusguna Gat Lebu Macallum, P.D.C. sedang menjalankan kerja-kerja penyelenggaraan dan sentiasa memperbaiki dan meninggikan taraf hidup di kawasan bandaraya yang serba moden ini. Dalam hal ini, P.D.C. mempunyai pasukan penyelenggaraannya yang lengkap yang terdiri daripada seorang pengurus kawasan, seorang penyelia bangunan dan 10 orang penjaga blok dan dibantu oleh pengurusan harta dan Unit Penyelenggaraan P.D.C. Penjaga-penjaga blok juga ditugaskan untuk menjaga keadaan bangunan keseluruhannya selain daripada menjaga keadaan lif dan memastikan tidak ada penyalahgunanya. Penjaga-penjaga tersebut ditugaskan sehingga ke larut malam secara giliran.

Selain dari ini, P.D.C. juga telah menawarkan satu syarikat keselamatan iaitu Syarikat Bekas Polis Wilayah untuk menjaga keselamatan bangunan. Syarikat tersebut memperuntukkan 5 pengawal keselamatan untuk mengawal 5 Slab Blok dan 3 orang lagi untuk 3 U-Shaped Blok bagi mengawal kawasan-kawasan umum di dalam dan luar bangunan. Pengawal-pengawal keselamatan ini juga akan menentukan keadaan di blok-blok adalah aman dan mengawalkannya dari sebarang kecurian atau kerosakan harta benda awam. Baru-baru ini beberapa kes kecurian telahpun ditangkap oleh pengawal keselamatan dan pencuri-pencuri tersebut diserahkan kepada pihak polis.

P.D.C. juga telah menawarkan perkhidmatan pencucian kepada sebuah syarikat iaitu Syarikat Wilayah Utara Sdn. Bhd. untuk mencuci dan membersihkan kawasan-kawasan umum seperti tempat laluan (*corridors*) dan ruang umum yang lain. Oleh sebab pembangunan kawasan Gat Lebu Macallum masih sedang dijalankan maka sudah tentu ia akan menyebabkan serta sedikit ketidakselesaian kepada penduduk-penduduk. Pengorekan untuk kabel elektrik dan salunan air utama (*water mains*) untuk dibekalkan kepada kawasan pembangunan baru dan kerja-kerja tebusguna tanah di kawasan berhampiran adalah sebagai contoh yang mungkin menyebabkan sedikit gangguan. Bagaimanapun masalah tersebut dapat dikurangkan dengan penyelarasan dan pengswastaan yang sempurna serta kerjasama daripada penduduk-penduduk.

Salah satu masalah utama dalam penjagaan kawasan Gat Lebu Macallum ialah pencemaran daripada Sungai Pinang, parit-parit tersumbat dan pembuangan sampah sarap di sekitar pantai. Kawasan tebusguna Gat Lebu Macallum adalah dahulunya kawasan pembuangan sampah sarap. Melalui usaha P.D.C. dan Kerajaan Negeri, kawasan tersebut sekarang telahpun menjadi satu kawasan pendudukan dan perdagangan yang serba moden. Bagaimanapun, masih terdapat segolongan daripada orangramai yang masih menganggap Gat Lebu Macallum sebagai kawasan pembuangan dan membuang sampah sarap di sekitar pantai *indiscriminately*.

Untuk mengurangkan kejadian ini, P.D.C. telahpun mendirikan dua tiang besi rintangan di sambungan Gat Lebu Macallum yang menghala ke pantai. Pihak M.P.P.P. juga sentiasa membersihkan saliran dan parit-parit di sekeliling untuk mengelakkan daripada pembiakan nyamuk.

Di segi perkhidmatan-perkhidmatan yang perlu, P.D.C. telah mengadakan satu unit penyelenggaraan berpejabat di Gat Lebu Macallum sendiri. Unit Penyelenggaraan ini sentiasa mengadakan perhubungan yang rapi dengan penduduk-penduduk melalui perbincangan, mesyuarat dan aduan secara peribadi. Sebagaimana yang tersebut dahulu, P.D.C. juga telah menyediakan penjaga blok, keselamatan dan perkhidmatan kebersihan.

Bagi kemudahan-kemudahan asas, P.D.C. telahpun menyediakan tempat-tempat meletak kenderaan yang cukup mengikut kehendak M.P.P.P. Kawasan-kawasan meletak kenderaan dan jalan-jalan telah disediakan dengan lampu-lampu yang mencukupi. Satu kawasan lapang yang luas juga telah disediakan di tengah-tengah di antara rumah-rumah pangsa. Selain daripada itu satu ruangan umum juga disediakan di Tingkat 11 rumah-rumah pangsa 22 tingkat. Keadaan di Gat Lebu Macallum bukan seperti yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Pengkalan Kota. Barangkali Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Pengkalan Kota belum pernah naik blok-blok ini.

Pemasangan-pemasangan talian telefon untuk 2 blok rumah pangsa telahpun siap dan ujian ke atasnya sedang dijalankan oleh Jabatan Talikom. Kerja-kerja ke atas 3 Blok yang lain adalah hampir 80% siap. Dalam menjaga keperluan orang ramai, P.D.C. pada masa ini sedang dalam peringkat memasang *aerial* UHF untuk penyiaran TV 3 bagi kesemua rumah pangsa P.D.C. Kemudahan-kemudahan lain seperti jalan-jalan, pondok-pondok polis dan lain-lainnya akan disempurnakan berperingkat-peringkat.

Adalah mudah bagi D.A.P. sebagai sebuah parti pembangkang untuk membuat cadangan-cadangan hanya demi maksud politik. Setakat ini D.A.P. belum melakukan apa-apapun bagi rakyat Negeri Pulau Pinang, bahkan bagi mana-mana tempat di Malaysia sekalipun melainkan mengkritik dan membuat cabaran-cabaran yang kosong dan pada amnya menimbulkan perasaan tidak puas hati di kalangan rakyat. Banyak kebaikan telah dijalankan oleh Barisan Nasional.

Ini adalah cara berpolitik yang sia-sia dan tidak munasabah oleh sebuah parti politik yang "*opportunista*" seperti D.A.P. mengikut pemerhatian yang telah dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Pengkalan Kota tanpa sebarang soalan sekalipun, walhal Kerajaan telah melaksana-

kan banyak pembangunan dalam kawasan Lebuh Macallum. Ahli Yang Berhormat setakat ini belum pun pernah membersihkan sebatang longkang atau membunuh seekor nyamuk demi kepentingan kawasan pilihanrayanya.

Sekian, terima kasih.

Tuan Speaker:

Yang Amat Berhormat dan Ahli-ahli Yang Berhormat sekelan, saya mengambil kesempatan untuk mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Yang Amat Berhormat dan Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian yang telah memberi kerjasama kepada saya untuk mempengerusikan sidang Dewan pada kali ini dan juga saya meng-

ambil kesempatan berharap Y.B. Tan Sri Datuk Teh Ewe Lim, Speaker Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang, akan cepat sembuh dan akan dapat mengambil tempat untuk menjalankan tugasnya sebagai Speaker Dewan Undangan Negeri pada masa persidangan yang akan datang. Di atas pandangan dan syor Yang Amat Berhormat supaya saya menulis surat kepada Y.B. Tan Sri Datuk Teh Ewe Lim, saya akan melakukannya selepas Dewan ini ditangguhkan.

Dan sekarang Dewan ditangguhkan.

Dewan ditangguhkan pada jam 4.40 petang.